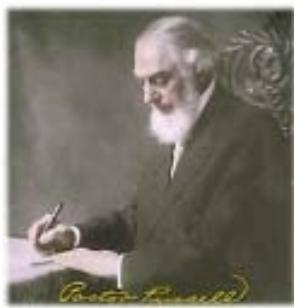

Laodicean Times

ബഹുസ്ഥിക്കോയൻ തൃപ്പം

1916 - 1879 ரி - பிரின்டஸ் தமிழரக்கம்

தொகுப்பு 5 தொகுதி 3 ஜூலை - டிசம்பர் 2016

R 5974

உங்கள் பாதுங்களுக்கான செவ்வையான வழிகள்

TRAIGHT PATHS FOR YOUR FEET

திறவுகோல் வசனம் : “முடமாயிருக்கிறது பிசிகிப்போகாமல் சொல்தமாகும்படிக்கு, உங்கள் பாதுங்களுக்கு வழிகளை செவ்வைப்படுத்துங்கள்” – எபிரேயர் 12:13.

ஓ! நம்முடைய மிகப்பெரிய எதிரியான சாத்தானை எதிர்க்க எப்புறமும் இருக்கிற கார்த்தருடைய பிள்ளைகள் விழிப்புடன் இருக்க அழைப்புவிடுக்கும் ஒரு எக்காள சத்தம் இது! சாத்தான் என்ற வார்த்தையில் பிரதான எதிரியின் எல்லாத் தந்திரங்களையும் நாம் உள்ளடக்கலாம். அவன் சிலுவைப்போர்வீரர்களை வஞ்சிப்பதற்கும் அவர்களை சிக்கவைப்பதற்கும் பதுங்கிக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறான். தேவனுக்கும், பாவத்தின் அழிவுக்குள்ளான, கீழான மனப்பாங்குக்கு எதிராக, மனிதனின் பாதுகாப்பிற்காக தேவன் உருவாக்கியின்ஸ, ஞானமான மற்றும் கிருபை நிறைந்த ஏற்பாடுகள் மற்றும் பிரமாணங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் எதிரியாக இருப்பதில், உண்மையாகவே அவன் முழு உலகத்திற்கும் எதிரியாக இருக்கிறான்.

பல்வேறு வழிகளில் நமக்கு வந்து சேர்ந்த தகவல்களிலிருந்து, தீய ஒழுக்கம் மற்றும் சிற்றின்ப நாட்டத்தின் மாபெரும் அலை, நாகர்கமான இந்த உலகம் முழுவதிலும் கடந்துசெல்கிறது என்று நம்பக்கூடிய நிலைக்கு நாம் தள்ளப்பட்டுள்ளோம். போரும் இதனால் உருவான பல்வேறு புதிய நிலைமைகளும், இந்தத் தீமையான நிலைமைகளுக்குக் காரணமாய் உள்ளது என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. இதுவன்றி வேறு காரணம் இருக்கமுடியாது. ஆனால் இன்னும் கூடுதலாக, மனுக்குலத்தை அதிலும் குறிப்பாக இந்தமனுக்குலத்தில் யார் கர்த்தரையும், அவருடைய ஜனங்களாக இருக்க அவர் ஏற்படுத்திய நீதியின் ஒழுங்குமுறைகளையும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ அவர்களைத் தாக்குவதற்கு, சிற்றின்பத்தையும், தீய ஒழுக்கங்களையும் சிறந்த வழிமுறையாக பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக, நம் பிரதான எதிராளி பயணபடுத்திவருகிறான்.

இஸ்ரயேலர்களுக்கு எதிராக தெய்வீகத்தீர்ப்பு கடந்து வருத்தக்கதாக, மேற்கூறப்பட்ட வழிமறையை

பிலேயாமும், பாலாக்கும் இஸ்ரயேலுக்கு எதிராய் திட்டம்தீட்டி, பெரும்வெற்றி கண்டார்கள் என்பதை நிழலான இஸ்ரயேலர்களுடைய சரித்திரத்திற்குப் பரீச்யமான வேத மாணவர்கள் நினைவுகூருவார்கள். இதை பரிசுத்த பவல்; முதலில் தேவனுடைய சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நம்முடைய மனுக்குலம், பெரிய அளவில் இவ்விதத்திலேயே அழிவுக்குள்ளாக விழுந்தது என்று கூறுகிறார். “அவர்கள் தேவனை அறிந்தும் அவரைத் தேவனென்று மகிமைப்படுத்தாமலும், ஸ்தோத்தரியாமலுமிருந்து, தங்கள் சிந்தனைகளினாலே வீணராகிறார்கள்; உணர்வில்லாத அவர்களுடைய இருதயம் இருளடைந்தது. அவர்கள் தங்களை ஞானிகளென்று சொல்லியும் பைத்தியக்காரராகினர்... அவர்கள் தங்கள் இருதயத்திலுள்ள இச்சைகளினாலே ஒருவரோடொருவர் தங்கள் சர்வாங்களை அவமானப்படுத்தக்கதாக, தேவன் அவர்களை அசுத்தத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். தேவனை அறியும் அறிவை பற்றிக்கொண்டிருக்க அவர்களுக்கு மனதில்லாதிருந்தபடியால் தகாதவைகளைச் செய்யும்படி தேவன் அவர்களைக் கேடான சிந்தைக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். அவர்கள் சகலவித அநியாயத்தினாலும், வேசித்தனத்தினாலும், துரோகத்தினாலும், பொருளாசையினாலும், குரோதத்தினாலும் நிறையப்பட்டு, பெரா ரா மை யி னா லு ம், கெ கா லை யி னா லு ம், வாக்குவாதத்தினாலும், வஞ்சகத்தினாலும், வன்மத்தினாலும் நிறை ந் த வர்க ஞ மா ய், புறங் கூறு கிற வர்க ஞ மா ய், அவதூறுபண்ணுகிறவர்களுமாய், தேவ பகைகளுமாய், துராகிருதம் பண்ணுகிறவர்களுமாய், அகந்தையுள்ளவர்களுமாய், வீம்புக்காரருமாய்,

இம்மாத வெளியீட்டுறல்	பக்கம்
.... பாதங்களுக்கான செவ்வையான வழிகள்	1
.... கிறிஸ்து நமது பஸ்கா 1	4
.... கிறிஸ்துவுக்குள் வளர்ச்சியிடதூல்	7
.... இராச்யத்தின் நற்செய்தியை பிரகடனப்படுத்தல்	12

லவோநிக்கூயன் வைம்ஸ் தேவனுதூடய வார்த்தையின் ஜஸ்வரியங்களை
லவோநிக்கேய நூற்றன்ன் பகுப்பாரி சிரின்ட்ஸில் தமிழாக்கம் வாயிலாக
புரிந்து கொள்ளத்துறண்டுவதில் சுகோதரஸ்கஞ்சகான இழியமாக
வெளியிடப்படுகிறது. தொடர்புக்கு தமிழ்நாடு வேது மாணவர்கள்

டಾಳ್ : 93441 44000

பொல்லாதவைகளை யோசித்து பின்னக்கிறவர்களுமாய், பெற்றோருக்கு கீழ்ப்படியாதவர்களுமாய், உணர்வில்லாதவர்களுமாய், உடன்படிக்கைகளை மீறுகிறவர்களுமாய், சபாவ அன்பில்லாதவர்களுமாய், இணங்காதவர்களுமாய், இரக்கமில்லாதவர்களுமாய் இருக்கிறார்கள்” – ரோமா1:21-31.

நம் மனுக்குலம், அதன் தற்போதைய கீழ்த்தரமான நிலைமைக்குள் எவ்வாறு சென்றது என்று யாரேனும் ஆச்சரியப்படுவாரேயானால், அவர் மேற்சொல்லப்பட்ட அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளில் முழு விளக்கத்தை காணலாம். மேலும் தற்போது 18 நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாய் சுவிசேஷம் பரவியிருகு.... அதாவது, வேதாகமம் ஒவ்வொரு மொழியிலும் அச்சடிக்கப்பட்டிருகு, கல்வி எல்லோருக்கும் பொதுவானதாகி, அதிலும் குறிப்பாக அனைவரும் வேதத்தை படிக்கஇயலக்கூடிய நடைமுறை இருக்கும்போது, ஒவ்வொரு பாடத்தின் மீதான அறிவு மிகப் பெருமளவில் அதிகரித்திருக்கும்போது, நம்முடைய எதிராளியின் ஆரம்பக்கால தந்திர உக்திகள் மறுபடியும் பரவலாக நடப்பிலிருப்பதைக் காண்பது திகைப்படையச் செய்யவில்லையா? கற்றறிந்தவர்கள் தங்களை ஞானியென்று மறுபடியும் சொல்லிக்கொண்டு, பரத்திலிருந்து வருகின்ற ஞானத்தை முட்டாள்தனமாக மறுக்கின்றனர்; ஒழுக்கக்கேடானது மறுபடியும் கட்டுக்கடங்காது வளர்ந்துவருகிறது: கோபம், குரோதம், வெறுப்பு, சண்டை, புறங்கூறுதல், அவதாறுபேசுதல், போர்கள் மற்றும் கொலைகள் பரவலாக நடப்பிலிருக்கிறது. சிலர் எதிர்பார்த்ததைப்போல, நாகரிகமும் பண்பாடும் இரட்சிப்பை அர்த்தப்படுத்தாது என்ற பாடத்தை மனுக்குலம் கற்றுக்கொள்ளும்படி தேவன் விட்டுவிட்டதாகத் தோன்றுகிறது.

மனுக்குலம் பறவைகளைப்போலவும், மாபெரும் ஏதிராளி அவைகளை வலையில் சிக்கவைப்புதற்கும் கொல்லுவதற்கும் தேடுகிற வேணாகவும் வேதாகமம் கட்டிக் காண்பிக்கிறது. ஆனால் பரிசுத்தவான்கள் குறிப்பாக வேடனைக் கவரும் விசேஷித்த அடையாளங்களையுடைய பறவைகளாக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். அவர்களை வீழ்ச்சியடையச்செய்யும் கடுமையான உணர்வில், அவன் தன்னுடைய குழ்ச்சிகளையும், கண்ணிகளையும் இவைகளுக்கெதிராக பயன்படுத்துகிறான்.

கிருபையின் ஆசீர்வாதமான வழிமுறைகள்

தேவனுடைய ஏற்பாட்டின்படி, சில வருடநங்களுக்கு முன், “கர்த்தருக்குப் பொருத்தனை செய்தல்” என்ற தலைப்பில் ஒரு தொகுப்பை வெளியிட வழிநடத்தப்பட்டோம். இது அவரது பிள்ளைகளுக்குப் பெரும் நன்மையைச் செய்திருக்கிறது என்பதால், அவர்களிடத்தில் இதை ஆர்வத்துடன் பரிந்துரைக்கிறோம். ஆனால் அதற்கென்று இந்த ஒரு பொருத்தனையோ அல்லது வேறு ஏதாகிலும் ஒரு பொருத்தனையோ, கர்த்தருடைய ஜனங்களிலுள்ள

ஒவ்வொருவனும், தான் கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கும், மற்றும் பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படுவதற்கும் முன்னதாக எடுத்துக்கொண்டதான் சுயத்தை பலிசெலுத்துதல் எனும் பொருத்தனையைப் பார்க்கிலும், பெரியதாகவோ அல்லது அதன் நோக்கத்தில் பரந்துவிரிந்ததாகவோ இருக்கின்றது என்பதாக இல்லை. ஆனால் கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு இந்த பொருத்தனையானது, தங்கள் குறுகலான வழியில் நடக்கும்போது நேரிடும் குறிப்பிட்ட ஆபத்துக்களை அவர்களின் தனிப்பட்ட கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்ததோடு, கர்த்தருடைய தயவில் அவர்கள் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்பது சார்ந்த ஆலோசனையை வழங்குவதில் உதவுவதாக நிருபித்திருக்கிறது. இந்த பொருத்தனையை பண்ணியுள்ள ஜனங்களோடுகூட ஏறக்குறைய 20,000க்கு மேற்பட்ட தேவனுடைய அர்பணிக்கப்பட்ட ஜனங்கள் சேரவிரும்புவதாக நமக்கு எழுதியிருக்கின்றனர். இந்த பொருத்தனையின் பல்வேறு அம்சங்களை விகவாசத்துடன் உற்றுநோக்க பெருமுயற்சி செய்ததின்மூலம் தங்களுக்கு என்ன ஆசீர்வாதங்கள் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை இவர்களில் அநேகர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். அதாவது தங்கள் பாதங்கள் தடுமாற்றத்திலிருந்து எவ்வாறு காக்கப்பட்டிருக்கிறது; கர்த்தருடனான தங்கள் ஜக்கியம் சார்ந்தவற்றில் எவ்வித உதவிகள் பெற்றிருக்கின்றனர்; இந்த பொருத்தனையை எடுத்த மற்ற அனைவரையும் கிருபாசனத்தின்முன்பாக அனுதினமும் நினைவுக்குக் கொண்டுவரும்போது, எந்தளவு ஆவியில் புத்துணர்வு பெற்றிருக்கின்றனர்; அறுவடைவேலையையும், அதிலுள்ள தங்கள் சிலாக்கியங்களையும் அனுதினமும் நினைவில் கொள்ளும்போது, எந்தளவிற்கு ஆசீர்வதிக்கப் - பட்டிருக்கின்றனர்; ஆவியுலகக் கோட்பாடுகள் மற்றும் மறைபொருள் ஆய்வு மற்றும் எதிர்பாலினருடனான தங்களது உறவுமுறை தொடர்பான தீர்மானங்களினால் எப்படி தாங்கள் மிகவும் முன்னென்ச்சாக்கையுடையவர்களாய் உள்ளனர் போன்ற ஆசீர்வாதங்களைச் சொல்லக்கேட்டிருக்கின்றோம்.

இப்பொழுது காவற்கோபுரத்தின் வாசகர்களாய் இருக்கும் அநேகர், இந்தப் பொருத்தனை வெளியிடப்பட்டிருந்த சமயத்தில் காணப்படவில்லை என்ற சிந்தையில், நாம் இதை மீண்டும் அச்சிடுகின்றோம்.

பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் ஒரு பொருத்தனை

1. பரவோகத்தில் இருக்கும் எங்கள் பிதாவே, உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக....! உம்முடைய பிரமாணம் என் இருதயத்தை மென்மேலும் ஆளக்கவேதாக! உம்முடைய சித்தம் அழிவுக்குரிய என் மாம்சத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதாக..! தேவையானபொழுதெல்லாம் எனக்கு உதவும்படியாக வாக்குத்தத்தும் பண்ணப்பட்ட உம்முடைய கிருபையைச் சார்ந்து, இந்தப் பொருத்தனையை

எங்கள் ஆண்டவரும் கிறிஸ்துவமாகிய இயேசுவின்மூலம் ஏற்றுக்கிறேன்.

2. அறுவடைவேலையின் பொதுவான அக்கறையால் தூண்டப்பட்டு, அதில் குறிப்பாக என்னுடைய தனிப்பட்சிறப்புரிமையில் மகிழ்வற்று, என் பங்கையும், மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள பிரியமான உடன் வேலையாட்களின் பங்கையும் நினைவுகூர்ந்து, அனுதினமும் பரலோக கிருபாசனத்தை நாடுவேன்.

3. நான் இன்னும் அதிக கவனமாகப் பொருத்தனை செய்வது என்னவென்றால், உமக்கும், உமக்குப் பிரியமான மந்தைக்கும் சிறப்பான ஊழியம் செய்ய தீராணியுள்ளவனாகும் நோக்குடன், என்னுடைய சிந்தனைகளையும், வார்த்தைகளையும், கிரியைகளையும் கூடுமானவரையில் ஆழந்த பரிசோதனை செய்வேன்.

4. மேலும் நான் உம்மிடம் வாக்களிப்பது என்னவெனில், இரண்டு எஜமான்கள் இருப்பதை நினைவுகூர்ந்து, ஆவியுலகக் கோட்பாடுகள் மற்றும் மறைபொருள் ஆய்வுகள் ஆகியவற்றிற்குத் தொடர்புடையவைகளை எதிர்ப்பதற்கு விழித்திருந்து, இவைகளைல்லாம் எதிராளியானவனுடைய கண்ணிகள் என்று உணர்ந்து, எச்சரிக்கையுடன் எல்லா நியாயமான வழிகளிலும் எதிர்ப்பேன்.

5. மேலும் நான் பொருத்தனை செய்வது என்னவெனில், தேவனுடைய ஐனமாகிய சபையின் முன்னிலையில் எதிர்பாலினரோடு, எல்லா நேரத்திலும் எல்லா இடங்களிலும் எப்படி நடந்துகொள்கிறேனோ, அப்படியே தனிமையிலும் நடந்துகொள்வேன்.

6. கூடுமானவரையில் அறையின் கதவுகள் திறந்திருக்காத பட்சத்தில், எதிர்பாலினரோடு தனிமையில் இருப்பதைத் தவிர்ப்பேன்.

7. இவர்கள் மாத்திரம் விதிவிலக்கு.

சுகோதாரர்களாக இருந்தால் : மனைவி, மகள், தாய் மற்றும் உடன்பிறந்த சுகோதரிகளைத்தவிர

சுகோதரிகளாக இருந்தால் : கணவன், மகன், தந்தை மற்றும் உடன்பிறந்த சுகோதரர்களைத் தவிர.

ஓர் எச்சரிப்பின் வார்த்தை

நாம் சிலரிடமிருந்து கேள்விப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால், அவர்கள் இந்தப் பொருத்தனைகளைக் கவனத்துடன் கைக்கொள்கையில், மாபெரும் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றிருக்கின்றனர். இதில் அவர்கள் கவனமின்றி காணப்படுகையில் தங்கள் ஆசீர்வாதங்களை இழக்கத் துவங்கவும், தடுமாறி பாவத்தில் விழுவும் செய்கின்றனர் என்பதாகும். அன்புக்குரிய சுகோதரர்களே, நாம் மாம்சத்தில் இருக்கும்வரை அபாயத்துக்குப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். இதனால், கர்த்தரின் பட்சத்திலும் நீதியின் பட்சத்திலும் இருந்து நம்முடைய மீட்பரின் கொடியின்கீழ் புதுச்சிருஷ்டகளாக

சேர்ந்திட்ட நாம் செய்ய இயலும் எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும்; உலகம், மாம்சம் மற்றும் எதிராளிக்கு எதிரான போராட்டத்தில் நம் சொந்த நிலையினை தக்கவைத்துக்கொள்வதற்காகவும், நாம் சேர்ந்துள்ள படையிலுள்ள மற்றவர்களுக்கு உதவிசெய்வதற்காகவும் நம்மால் கூடுமான யாவற்றையும் செய்யவேண்டும்.

இந்தக் கட்டுரையின் தலைப்பிலுள்ள வார்த்தைகளை(உங்கள் பாதங்களுக்கான செவ்வையான வழிகள்) எந்தவொரு சிலுவைவீரனும் மறந்துவிடக்கூடாது. பலமுள்ளவர்கள் இதை ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பது அவசியத்தேவையாய் உள்ளது. மற்றும் நிச்சயமாய்ப் பலவீனமானவர்களும் இதற்குக் கீழ்ப்படிவது அவசியமாய் உள்ளது. நாம் அனைவருமே முடமானவர்கள். கர்த்தருடைய அடிச்சவடுகளில் ஒருவராலும் நேர்மையாகவும், பூரணமாகவும் நடக்கமுடியாது. நம்மால் முடிந்தது நொண்டி நடப்பதோகும். எனவே நம்முடைய பலவீனமான மாம்சத்தின் காரணத்தினால், நமக்கு விசேஷ அழுத்தம் கொடுத்துவருகிற சோதனைகளையும் தீய கவர்ச்சிகளையும் நம்மால் இயன்றவரை தவிர்ப்பது எவ்வளவு அவசியமாய் இருக்கிறதல்லவா! தற்கால சோதனைகள் மற்றும் கஷ்டங்களைக் கடந்து போகும்போது, கர்த்தருடைய கரத்தைப் பலமாகப் பிடித்துக்கொண்டு, அவரோடு நெருங்கி நடக்க தேவேண்டுமஸ்லவா.

இப்படிப்பட்ட பயிற்சியானது பெலவீனத்தையும், சார்ந்து இருப்பதையும் குறிக்கிறது என்று யாரேனும் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றிர்களா? நிச்சயமாகவே இதைத்தான் குறிக்கிறது. நிச்சயமாக, யாரோருவர் தன்னுடைய பலவீனத்தையும் கர்த்தர்மேல் சார்ந்திருப்பதையும் அறியவில்லையோ, அவர் தன்னுடைய தொடக்க நிலையான பாடத்தைக் கற்றிருக்கவில்லை! நம்மால் இயன்றவரை தவறான செயல்களைச் செய்யத்தூண்டும் தூண்டுதல்களைத் தவிர்க்கும்பொருட்டு, முறைப்படி நமது ஜீவியங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு வெட்கப்படாமல் இருப்போமாக. தேவனுடைய வார்த்தை இந்த ஞானமான வழிமுறையைப் புத்திமதியாகக் கூறுகிறது. பெருமை, சுயநம்பிக்கை, மற்றும் தன்மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்க விரும்புவது – போன்ற ஆவியை உடையவர்கள், சாந்தமும் மனத்தாழ்மையும் உள்ளவர்களுக்கு, தன் முகத்தைக் காண்பிக்கின்ற தேவனோடு, நெருங்கிய ஜக்கியத்தில் இருக்கமாட்டார்கள் என்று சான்று தருகிறது.

தற்போது, கர்த்தரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள்மீதும், உலகத்தின்மீதும் விசேஷித்த சோதனைகள் இருக்குமானால், வருகிற நாட்களிலும், வருடங்களிலும் இவைகள் கடுமையாக அதிகரிக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். ஆகவே கர்த்தருடைய பின்னடியார்கள் தைரியமுள்ளவர்களாக, பலமுள்ளவர்களாக, சரியானவற்றை தீர்மானிக்கிறவர்களாக, அதிலும் குறிப்பாக சுயத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற எல்லாக் காரியங்களிலும் இருக்கவேண்டியது அவசியமல்லவா! “பட்டணத்தைப்

பிடிக்கிறவனைப் பார்க்கிலும் தன் மனதை(சொந்த சிந்தையை) அடக்குகிறவன் உத்தமன் என்பது தெய்வீக ஏவதவின் அறிவிப்பாக உள்ளது. நம்முடைய சொந்தக்காரியங்களில் மாத்திரமல்ல, கூடுதலாக நாம் எல்லோரது நலனுக்காக செய்யவேண்டியவைகளில் நம்முடைய வார்த்தைகளையும், சிந்தனைகளையும், செயல்களையும் சரியாக பாதுகாத்து, தெய்வீகக் கண்ணேனாட்டத்திலிருந்து உத்தமனாக- அதாவது கர்த்தரை மகிழ்விக்கிறவர்களாக இருக்க நாடுவோம். இவ்வாறு நாம் அதிகதிகமாக பிரகாசமுள்ளவர்களாகவும், ஒளிவீசுபவர்களாகவும் இருந்து, அந்தகாரத்திலிருந்து நம்மை தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிப்போமாக!

- 1பேதுரு 2:9.

R 4358

கிறிஸ்து நமது பஸ்கா CHRIST, OUR PASSOVER

எகிப்து அமைதியாய் படுத்துறங்கும் வேளைதனில் தேவனுடைய கட்டளையை நிறைவேற்றவேண்டியே தூதனானவர் முன்னேறியே சென்றிட்டாரே, அரியனை முதல் குடிசை வரை வாழ்ந்த தலையீற்று ஈறாய் கொன்றே குவித்தார் பாகுபாடுஇன்றியே, நடுநிசி இரவின் காற்றிலே விரைந்தே முடித்தார் படைத்தவர் பணியையே வேதனை நிறைந்த அழுகை அங்கே, ஏதுமியலா நிலையின் அழுகுரல், ஒவ்வொருவீட்டின் இருதயம் தனிலே பிளந்துவந்ததே இறுதி வாதையே, தேவனின் சொற்படி கடந்துவந்ததே மாபெரும் வாதையாய் எகிப்து தன்னிலே. இஸ்ரயேலின் வாழிடம் தனிலோ என்ன ஓர் அற்புதக்காட்சி, ஆங்கே. இருளே இன்றி வெளிச்சம் குழவே கரத்தினில் கழியுடன் காலணி அணிந்தே பயணத்திற்காய் விரைந்தே புறப்பட்டு பஸ்கா விருந்தை விரைந்தே உண்டார், அவர்பிதாக்களின் தேவன்- அவர் அழுகுரல் கேட்டார், அவர்நேரமோ வந்ததே, அடிமைத்தனமும் முடிந்துவிட்டதே எகிப்து முழுதும் துக்கித்தழுத அவ்வேளைதனிலே, கசப்பான கீரகஞ்சனே

புளிப்பில்லா அப்பங்கள் செய்தே ஒரு வயதான செம்மறி ஆட்டினைச் சுட்டே உண்டன் ஒவ்வொரு வீட்டின் நிலைக்காலின்மீதும் இரத்தம் காணும் நோக்கம் யாதோ? தேவதூதனும் அதைக் கண்டபின்னரே அமைதியாகவே கடப்பதும் ஏனோ?

இஸ்ரயேலின் தலையீற்றுப்பிள்ளைகள் எகிப்தின் வாதையில் பங்கில்லாமலே பாதுகாத்ததே நிலைக்காலின் இரத்தமே. நூற்றாண்டுகள் பலவும் ஓடியே கடந்தே மறைந்தே போனாலும், இரத்தத்தால் இஸ்ரயேல் புத்திரர் காப்பாற்றப்பட்டார், ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலரோ கர்த்தரின் இரத்தத்தால் இரட்சிக்கப்பட்டார், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் பஸ்கா ஆட்டினைக் கொன்றே தின்றாலும் அதன் இரத்தம் என்னவோ பாவ நிவாரணம் செய்வதற்கில்லை விரைவில் வருவதற்கோர் முன்னடையாளம் செய்தார், - மரத்தின்மீதே தொங்கி உயிர்நீத்த பாவமில்லா ஒரு செம்மறி அவரே, அடிமைத்தனம் பூண்ட கைத்திகள் யாவரையும் விடுவித்தே, பூலோகம் அனைத்தின் பாவம் சுமந்தே, பாவத்தால் அடிமையாகிட்ட அனைவர்க்கும் அடிமைத்தளையைத் தகர்த்தெறிந்தே விடுதலை அளித்தார், நீதிமான் ஒருவர், தேவனின் ஆட்டுக்குட்டியானவர், இம்முழு உலகமாந்தர் யாவர்க்கும் தம் விலையேறப்பெற்ற இரத்தம் ஈந்தார். நம் அன்பின் கரத்தரோ தம் அன்பிற்குரிய சீஷரை அமர்த்தி விருந்து செய்தார், வெகு ஆவலோடே, தெரிந்துகொண்ட வெகுசிலருடனே. “இந்த விருந்தை நான் உங்களோடே உண்ணவேண்டியே பேராவல் கொண்டேன்” என்றே உரைத்தார், தம் அன்பிற்குரிய சீடர் தமக்கே. “எந்தன் இருதயம் துக்கமாயுள்ளதே, நான் தெரிந்த எனது சோதரில் ஒருவன் என்னைக்காட்டிக் கொடுப்பானே, என்றே உரைத்திட்ட போதினில் நானோ, கரத்தரே நானோ என்றே வினவினா ஒவ்வொரு சீடரும் நடுங்கும் குரலினிலே.

இல்லை கர்த்தரே இல்லை, இல்லை.
நாங்களும் உம்முடன் இறந்தேவிடுவோம்,
அழுதனர் சத்தமாய் ஆதங்கம் அடைந்தே.
கர்த்தரோ மிகவும் துக்கமாய்க் கூறினார்,
ஒருவன் என்னைக் காட்டியே கொடுப்பான்,
ஒருவனோ என்னை மறுத்தேவிடுவான், என்றே
மறுமொழி துக்கமாய்க் கூறினார். “எல்லாரும் பயந்தே
என்னைவிட்டே ஓடியேவிடுவார்,
ஆனாலும் தந்தையே, நானோ தனியனாய்,
பாடுபடவேண்டுமே. உமது சித்தமே இதுவன்றோ,
என்னைக்கொடுத்தேன் முழுவதும் உமக்கே”

பந்தியில் அமர்ந்தே இருந்தபோதினில்
அவர் அப்பத்தை எடுத்தே ஆசீர் அளித்தே,
பிட்டுத்தமது சீடர்க்குக்கொடுத்தே.
இதனை நீங்கள் வாங்கிப் புசிப்பீர், உங்களுக்காகவே
பிட்கப்படுமே, இது என் சர்ரம் எனக்கூறி அளித்தார்,
பாத்திரமதனைக் கையில் எடுத்தே ஸ்தோத்திரம்
பண்ணியே அவர்களுக்களித்தே,
நீங்கள் இதிலே பானம்செய்வீர், பாவமன்னிப்புக்கெனவே
அநேகருக்காகவே சிந்தப்படுமே –
புது உடன்படிக்கைக்கான எனது இரத்தமே
என்றுரைத்தாரே”

“இதுமுதல் இந்தக் திராட்சைப்பழ இரசமதனை
நவமானதாய் உங்களுடனே
எனது பிதாவின் இராஜ்ஜியம் தனிலே பானம்பண்ணும்
நாள்வரையில் இதனை பானம்செய்வதில்லை”

என்றே பகர்ந்தே பகிர்ந்தே அளித்தார்,
பாராள வந்த பரமனின் குமாரன்.

தமது சர்ரம் இரத்தம் முழுதும் அனைத்து உலக
சோதர்க்காகவே அன்புடன் அளித்தார்,
உலகத்தின் பாவம் அனைத்தும் சுமந்தே
அவமானம் முழுதையும் தன்மேல் ஏற்றார்.
விரைவில் சோதர் ஒருவர்
என்னைக்காட்டிக் கொடுத்திடுவார்
மற்றெருவரோ என்னையே மறுதலிப்பார் என்பதை
அறிந்தே மனமும் கசிந்தார்,
எல்லாரும் கைவிட்டே ஓடியேவிடுவார் என்பதைக்
கர்த்தர் உணர்ந்தே இருந்தார்.

நீங்கள் இதனை பானம்பண்ணும் போதினிலே
என்னை நினைவுக்குரும் படியாகவே

இதனை செய்தே வாருங்கள் என்றே கர்த்தர் உரைத்த
வாக்கின்படியே வருடங்கள்
கடந்தும் ஓவ்வோர் ஆண்டும்,
உம் பரிசுத்த ஜனங்கள்தாமே, பரிசுத்தமாகவே
கண்ணீர் சிந்தியே நினைவுகூர்ந்தே வருகிறார் இன்றும்,
இந்த இரவுக்காலத்திலே, கர்த்தாவே
உமது முதற்பேறான யாமே, கையிலே கோலுடன்,
காலிலே பாதரட்சையுடன்
உம் பரிசுத்த இரத்தம் இதயத்தில் தெளித்தே,
ஒன்றாய்க் கூடியே நினைவுகூர்ந்திடவே, கர்த்தாவே
இவ்வேளாதனிலே, எம்மன்னை வாரும் ஆசீர்தாரும்,
இந்த மாடவிட்டினில் எமது விருந்தினராகவே
வந்தே அமரும்,
யாம் ஈன்னுகின்ற, குடிக்கின்ற வேளாதனிலே,
யாம்செய்த பொருத்தனைகள் புத்தாக்கம் பெற்றிடுமே
எம் பொருத்தனைக்கேற்பவே எம்மையுமே
உண்மையுள்ளவராகவே மாற்றிவிடும்,
பூமியின் நம்பிக்கை, மகிழ்ச்சிகள் எல்லாம்
பின்னுக்குத்தளியே
உமக்கு உண்மையாய் வாழ்ந்திடவே,
உம்மோடு இடுக்கமான வழிதனிலே நடந்திட
எமக்குருள் தந்திடுமே.

உம்முடன் சிலுவை சுமந்தே வந்திட, இப்பூலோக ஆஸ்தி,
மின்னும் கசடுகள், ஆசை யாவையும் ஒதுக்கியே,
நூம்மைப் பின்பற்றியே, உம்மைப்போல் பலியாக
எம்மையுமே தகுதியாக்கித்தாரும் இயேகவே.

உம்மைப்போல் பிட்கப்படும் வேளாயை
யாமேஒரு பாக்கியமாகவே கருதிக்கொண்டே,
ஒரு பங்கு நானும் ஏற்றுச் சுமக்கவேண்டுமே,
பாக்யமதைத்த தாருமே,
ஒப்புரவாகும் இந்நன்னாளில்தாமே,
சமர்ப்பித்தோம் தந்தையே,

உமக்காக ஒப்பளித்தோம் ஏற்றுக்கொள்ளும் எமையே.
எங்களது பலிகளைலாம் சிறிதாகவே இருந்திட்டாலும்,
எடுத்துக்கொள்ளும் கர்த்தாவே,
எம் முழு பலியும் அதுதானே, பலிசெலுத்தும் தந்தைக்கே.

திரைக்கு இப்புறம் எப்போதும்
ஓவ்வொரு இமைப் பொழுதினிலும்
எமக்களித்த சோதனைகள் அதிகரித்தே வந்திடனும்
அவை எப்போதும் நிறுத்துவதற்கில்லை என்பதறிவோம்
என் இறைவா.

பேர்பிவோ, வாள்வீச்சோ, தீச்சவாலை,
 எதுவாக இருந்திடனும்,
 எங்களது கெத்சமேனேயில் உதவிசெய்யும் எம் இறைவா.
 உம் இதழ்கள் சுவைத்திட்ட கசப்பான காடியினை
 நாங்களும் சுவைத்திடவே
 கர்த்தாவே ஆசிக்கிறோம், கசப்பாக உள்ளதென்றே
 பின்வாங்கிச் சென்றிடாமல்,
 முன்னோக்கி வந்திட்டே பானமதைப் பருகவேண்டும்.
 எம்வாழ்வின் கெத்சமேனே அனுபவிக்கவேண்டுமென்றோ,
 மகனுக்குரிய தகுதிகளை யாம் அடைந்தே,
 எம் தலையுடனே ஒத்திசைவாய்
 யாம் அமையவேண்டுமென்றோ, உம்முடன் வாழ்ந்திடவே,
 உம்முடன் மரிக்கவேண்டும், எமக்கான பாத்திரமோ
 வலியினாலும் துண்பத்தாலும் நிறைந்தங்கே
 அளித்திடனும்,
 எனக்கான பாத்ரமதை ஏற்றுநடக்க அருள்தாரும்.
 கடைசிசொட்டுவரை சுவைத்திடவே வேண்டுமென்றோ,
 மரணத்திற்கேதுவாக மரிக்கவே வந்திடனும் மீண்டும்
 மீண்டும் குடிக்கவேண்டும், அனுமதிப்பீர் எம் தலைவா.
 பேரினப் சந்தோஷம் இப்போதே நிறைந்துவிடும்,
 பாத்திரமோ மகிழ்வுதரும்,
 வாழ்க்கைப் பாத்திரம் இனித்துவிடும்,
 சாகாமை வந்துவிடும். இறப்பும் மறைந்துவிடும்.
 தேவனே, ஆசீங்வதிக்கப்பெற்ற விருந்தினையே
 உம்முடன் நாங்கள் உண்டுவிட்டோம்,
 எத்தனை சோதனைகள் எதிர்கொண்டே வந்திட்டாலும்,
 இப்போதும் கடந்து செல்வோம், எம்கர்த்தரையே
 கட்டிக்கொடுக்காவன்னம் உதவிசெய்யும் எம்மீறைவா.
 விரைப்புதே இருந்து சாத்தான் எமை சோதிக்கின்ற
 வேளைதனில்,
 கர்த்தாவே எமக்காக வேண்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்றோ.
 இந்த இரவுப்பொழுதினிலே பயமும், திகிலும், பேரச்சமும்
 காணுகின்றவேளையிலே,
 காற்றுகளோ மூர்க்கமாய் சுழன்றிடத்தே புயலாய்மாறி
 வாழ்க்கையையே அடித்துக்கொண்டே சென்றிட்டாலும்,
 உமது அன்பு பரிசுத்தவான்கள்,
 அவரின் பஸ்காவை அனுசரித்தே முடித்திடுவார்.
 மேசையை சுற்றியே அமர்ந்துள்ளோர்
 சிலராகவே இருந்திட்டாலும்,

இதிலே பலர் உம் பரிசினையே
 அடைந்தே நுழைந்திடுவாரே,
 வீட்டுக்குள்ளே பாதுகாப்பாய் அழைத்துச்சென்றே
 சேர்த்திட்ட ஒருவரையே
 தினம் புகழ்ந்தே வீடுபேற்றை அடைந்திடுவார்,
 ஆட்டுக்குடியானவரின் கலியாணநாளுக்காக
 காத்தே இருக்கின்றார்,
 வேளைவந்தே சேர்ந்திடுமே.
 போராட்டம் முடியுமுன்னே சிலர்
 களைப்படைந்தே போய்விட்டாலும்,
 வெகுசிலரோ இது ஆகாது என்றே
 பின்வாங்கிச் சென்றிட்டாலும்,
 வைராக்கியம் எனக்குள்ளே ஸ்திரமாய்
 நான் மேற்கொண்டே,
 அன்பிற்கான சோதனையில் விழுந்திடாமல்
 நின்றிடவே வேண்டுமென்றோ.
 விடுபட்டுள்ள நும் சோதரரோ உமதன்பு
 பாதுஅங்கமாகவேண்டும்,
 உம் கிருபாசனத்தண்டையிலே இறுதிவிருந்தை
 அநுஷ்டிக்கின்றார், அவர்க்கு முன்பாய் உள்ளதற்கே
 பலம் முழுதும் திரட்டிக்கொண்டே,
 அவர் மரணமதில் தியாகபலி
 நிறைவேற்றிடவே வேண்டுமென்றோ.
 விடுயற்கால நட்சத்திரதாக்களோ ஏகமாகக்கூடிபாடி,
 தேவுபுத்திரர் எல்லாருமே கெம்பீரித்தே பாடுவாரே,
 பரலோகத்தின் மணி அனைத்தும்
 இசைக்கின்ற மகிழையின் காலையிலே,
 கிறிஸ்துவின் சபையோ
 சோதனை நிலைகளையே கடந்தேவந்திடுவார்,
 யுகாயுகத்திற்குமே அவர் சந்தோஷம் நிலைத்திடுமே.
 தந்தையின் அரியனை முன்பாகவே
 பேரன்புடனும் பெருமையுடனும்
 கறைதிரையற்ற மணவாட்டிதனை
 கிறிஸ்து சமர்ப்பணம் செய்திடுவார்,
 திருமணத்திற்கான நேரம் வந்ததே,
 விருந்தும்கூட ஆரம்பமாகிவிட்டதே
 கிறிஸ்துவும் அவர் சபையுமே என்றும்
 ஒன்றாய் வாழ்ந்திடுவார்.
 ஆசீங்வதிக்கப்பெற்ற ஆந்த நன்நாள்தனிலே,

மணவாளன் அரியணையில்
தம் மணவாட்டியுடன் அமர்ந்திருப்பார்,
அவர் மகிழ்வின்முகம் காண்பதற்கே
அப்பெருங்கூட்ட மத்தியிலே
கர்த்தாவே எமக்குங்கூட்ட பாக்யமதைத் தாருமையா.

— சகோதரி. ரெபேக்கா எப்.டோனி.
Sr.Rebecca.Fair Doney

R 5977

கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் எப்படி வளர்ச்சியடைவது? HOW WE MAY GROW UP INTO CHRIST

திறவுகோல் வசனம் : “அன்புடன் சத்தியத்தைக் கைக்கொண்டு, தலையாகிய கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாவற்றிலேயும் நாம் வளருகிறவர்களாயிருக்கும்படியாக...” – எபேசியர் 4:15.

தேவனை அறியும்படிக்குத் தேடுகிற எவரும், எந்தளவு தேடுகிறார்களோ, அதே சரிவிகிததானவுக்கு அவரது நிஜமான குணாதிசயத்தைக் காண வழிநடத்தப்படுவார்கள். அவரில் பற்றுறுதியையும் அடைவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள், கர்த்தரிடத்தில் முழு அர்ப்பணிப்பு செய்யும் நிலைப்பாட்டிற்கு வந்திருந்து, பரிசுத்தாலுவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுதலைப் பெற்று, கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களாகவும், சபை வகுப்பாராகவும், அவருக்கென்று பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக – அதாவது, பரிசுத்த ஆவியினால் பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்களைக்குறித்து அப்போஸ்தலர் பவுல் ; “தேவன் நமக்கு பயமுள்ள ஆவியைக் கொடாமல்...” என்று கூறுகிறார். மாம்சத்துக்குரியதும், விழுந்துபோன நிலையிலுள்ளதுமான அடிமைத்தனமாய் அடிப்பணியவைக்கும் ஒவ்வொரு தாக்குதலின் பயத்தையும் விரட்டியடிக்கவேண்டும். இந்தச் சபாவ மனப்பான்மையைப் புதியசிந்தை வெற்றிகொண்டு, கர்த்தரிடத்திலான நம்பிக்கையை வளர்க்க முயலவேண்டும்.

எந்த மனிதனும் நம் பூமிக்குரிய ஜீவனை எடுப்பதைக்காட்டிலும் அதிகமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது. எந்த மனிதனாலும் நம் எதிர்கால ஜீவனை எடுத்துப்போடமுடியாது. “உங்கள் ஆத்துமாவைக்கொல்ல வல்லவர்களாயிராமல், உங்கள் சர்வத்தை மாத்திரம் கொல்லுகிறவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்படவேண்டாம்; ஆத்துமாவையும் சர்வத்தையும் நரகத்திலே அழிக்க வல்லவருக்கே பயப்படுங்கள்” – மத்தீ 10:28. ஆகவே ஒருவனும் தனக்கு தீங்கிழைக்கமுடியாது என்று கண்டு, நன்மைக்கேதுவல்லாத எதுவாயினும், தனக்கு வர தேவன்

அனுமதிக்கமாட்டார் என்று அறிந்திருந்து, தேவனுடைய பிள்ளை மிகவும்திடமனதாய் இருக்கவேண்டும். வெளிச்சம் பெற்றிருக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைக்கு நித்திய ஆக்கினைப்பற்றின பயமிராது, திகில் இராது. ஒரு கணவன் மனைவியினிடத்தில் அல்லது மனைவி கணவனிடத்தில் கொண்டிருக்கவேண்டிய முறையான பயம் அவனிடத்தில் இன்னும் காணப்படவே செய்யும். அதாவது தன் துணையாளருக்கு அதிருப்தி உண்டாக்கிவிடுவோமோ அல்லது எதிர்பார்ப்புக்களை நிறைவேற்றாமல் போய்விடுவோமோ மற்றும் இதன் காரணமாக தன் துணையாளரின் நம்பிக்கையையும், மதிப்பையும் இழந்துவிடுவோமோ என்ற பயம் காணப்படும்.

நாம் இப்படிப்பட்ட பயத்தை எல்லா சகோதரர் விஷயத்திலும்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவர் நமக்கு தீங்கு இழைப்பார் என்றோ அல்லது வேதனைக்கு உட்படுத்துவார் என்றோ அல்லது எவ்வகையிலாவது வன்முறைக்குட்படுத்துவார் என்ற பயத்தின் காரணமாக இல்லாமல், மாறாக அவருடனான ஐக்கியத்தை இழந்துவிடுவோமோ என்ற பயத்தில், நம் தேவனிடத்தில் ஒரு மகனுக்குரிய பயத்தை உடையோராய் இருக்கவேண்டும். ஆகவே, அடிமைத்தனமான பயத்தை நாம் வைத்திருந்தோமானால் அவ்வகைப்பட்ட பயம் தேவனிடமிருந்து வரவில்லை. அப்படிப்பட்ட பயம் கண்ணியை வருவிக்கும். ஆனால் தேவனுடைய உண்மை அறிவினால் தூண்டப்பட்ட அன்போ, அவரது ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட அன்பு, எந்தளவுக்கு நம்மில் வளர்ந்து பெருகுகின்றதோ அந்தளவுக்கு நம்மை மனுஷனுக்குப் பயப்படுகிற பயத்திலிருந்து விடுதலையாக்குகிறது.

தேவன் நமக்கு அன்பின் ஆவியையும், தெளிந்தபுத்தியுள்ள ஆவியையும், வல்லமையுள்ள ஆவியையும் கொடுத்திருக்கிறார். தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு அனைத்தும் நன்மைக்கேதுவாகவே நடக்கிறது என்று ஒரு கிறிஸ்தவன் அறிந்திருக்கிறான். இது அவனது வல்லமை மற்றும் பலத்துக்கான ஆதாரமாய் இருக்கின்றன. மற்றவர்களை அழித்திப் போடுவதற்கு வாய்ப்புள்ள சூழ்நிலைகளும், சந்தர்ப்பங்களும் தனக்கும் வரலாம் என்று கிறிஸ்தவன் எதிர்பார்க்கலாம். இந்த ஆவி, வல்லமையின் ஆவி மட்டுமல்ல, தயாளகுணமும் கருணையின் ஆவியுங்கொண்ட அன்பின் ஆவியாகும். இந்த ஆவியானது நன்மையையும், நீதியையும், பிறருக்கு உதவியையும் செய்வதாகும். அவ்வாறே இந்த அன்பின் ஆவி மற்றும் தெளிந்தபுத்தியும் பலமுமுள்ள ஆவியுடன் ஒரு கிறிஸ்தவன் தேவ சாயலை அதிகதிகமாக அடைகிறான். யார் வழிவிலகிச் செல்கிறார்களோ, அவர்கள்மேல் அவனுக்கு அதிகதிகமாகப் பரிவரிக்கம் காண்பிக்கத் தூண்டுதல் ஏற்படுகிறது. தேவன் தம் குமாரனை அனுப்பினதுபோல், குமாரனும் வந்து, மிகப்பெரும் விலையாக தம்மையே கொடுத்து, ஜீவனுக்கான ஆசீர்வாதத்தை எல்லோருக்கும்

எற்படுத்தினார். ஆகவே ஆவியைப்பெற்ற அனைவரும் மற்றவர்களை ஆசீர்வதிக்க பிரயாசப்படுவார்கள்.

தெளிந்தபுத்தியும் பலமுழுள்ள ஆவிக்கான சாட்சியங்கள்

ஆதாமின் விழுகையானது மனுக்குலத்திற்கு முழு நாசத்தை கொண்டுவெந்தது. “உள்ளங்கால் தொடங்கி உச்சந்தலை மட்டும் அதிலே குகமேயில்லை”(ஏசாயா1:5,6). தெளிந்த புத்தியையோ, பலமுள்ள சரீரத்தையோ உடையோர் ஒருவருமில்லை. எல்லோரும் வழிதப்பி, ஏகமாப்க கெட்டுப்போனார்கள், நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை”(ரோமார்3:10-12). எந்தாவுக்கு நாம் கர்த்தருடைய ஆவியைப் பெற்றிருக்கிறோமோ மற்றும் எந்த அளவுக்கு கர்த்தருடைய ஆவி நம்மில் கிரியைசெய்து, நம்மை வளர்ச்செய்து, ஜீவியத்தின் நடக்கைகள் யாவற்றிலும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றதோ, அந்த அளவுக்கு நாம் தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியைப் பெற்றவர்களாய் இருப்போம்.

நம் சர்வங்களை எப்படிச் சிறப்பாக உபயோகிப்பது என்று இந்தத் தெளிந்தபுத்தியுள்ள ஆவி நமக்கு போதிக்கும். தெளிந்தபுத்தியில்லாத ஆவியை உடைய ஒருவன், தேவைக்கதிகமாக உண்ணக்கூடும், அல்லது சரீரம் செரிமானமாகாத உணவை அவன் உண்ணக்கூடும். நாம் எந்த அளவு தெளிந்தபுத்தியும் பலமுள்ள ஆவியை அடைந்திருக்கிறோமோ, அதே சரிவிகித அளவுக்கு அதன் ஆதிக்கங்கள் நம்மை இயக்கி, எதை உண்பது, எதைக்குடிப்பது என்றும், மற்றும் நாம் செய்யவேண்டிய அனைத்தையும் போதிக்கிறது. அது நமக்காக எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்தி, நம்வாழ்க்கையை முறைப்படுத்த உதவிசெய்கிறது. மேலும் வாழ்க்கையின் எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் பரந்த கண்ணோட்டத்தை நமக்குக் கொடுக்கிறது. மனுக்குலத்தைத் தயாரமான கண்ணோட்டத்தில் காண நமக்குக் கற்பிக்கிறது. மனுக்குலம் சாபத்தின் பிடியிலிருக்கிறது என்பதையும், நாம் அவர்களிடத்தில் பரிவிரக்க உணர்வை பெற்றிருக்கவேண்டும் என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ளசெய்கிறது. அனைத்து விதங்களிலும் நாம் அதிக அனுகூலம் அடைந்திருக்கிறோம், ஏனெனில் தேவன் நம் புரிந்துகொள்ளுதலின் கண்களைத் திறந்திருக்கிறார்.

தெளிந்தபுத்தியும் பலமுழுள்ள ஆவி அதிக பயனுடையவர்களாக நம்மை ஆக்குகிறது. சகோதரர்கள் என்ற முறைப்படி எப்படி ஒருவரோடொருவர் நடந்துகொள்வது என்பது பற்றி சிறப்பாக அறிந்திருக்கிறோம். நம் குழந்தைகளுடனும் மற்றும் அயலாருடனும் எப்படி நடந்துகொள்வது என்றும், இறைச்சிக் கடைக்காரரிடமும், ஜஸ்கிரீம் விற்பவரிடமும்

மற்றுமுள்ள எல்லாரிடமும் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்றும் நாம் நன்குஅறிவோம். இயல்பாகவே தெளிந்தபுத்தியை உடையவர்கள் அநேகருக்குச் சத்தியம் இன்னும் சென்றடையவில்லை. ஒருவர் சத்தியத்தை அடைந்து, ஓரளவு தெளிந்தபுத்தியடையவராவதற்குக் காலம் பிடிக்கும். ஆனால் ஒருவர் சத்தியத்தை, அதன் அன்பில் பெற்றுக்கொள்ளும்போது, அது அவரது சிந்தையில் குணப்படுத்தும் தாக்கத்தினைப் பிறப்பிக்கிறது. அவர் அதிகதிகமாக சரியாக சிந்திக்கவும், ஞானமாக செயல்படவும் துவங்குகிறார் என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம்.

பின்பு அவர் சத்தியத்தை பிரஸ்தாபப்படுத்த ஆவல்கொள்கிறார். சத்தியம் தாழ்மையாய் அதேசமயம், பயப்படாமல் பிரசங்கிக்கப்படவேண்டும். சத்தியத்துக்கு முரண்பாடாகப் பேசுவதற்குக் கிறிஸ்தவனுக்கு அதிகாரமில்லை. அவர் சுவிசேஷத்தின் முழுநேர ஊழியக்காரணாய் இருப்பாரானால், சத்தியம் அவரிடத்தில் வந்தடையும்போது, அவரை ஊழியக்காரணாய் நியமித்த சபையார் சத்தியத்தை விரும்பாதவர்களாய் இருப்பதினால், அவர் சுதந்திரமற்றவராயிருந்து, தொடர்ந்து தவறையே போதிக்கிறார். இவ்வுலக வாழ்வுக்குரியவன் பிரசங்கமேடையில் நிற்கும்போது மனசாட்சியில் தடுமாற்றத்தை அடைவதில்லை. “அவர்கள் விரும்புகிறவற்றை நான் இந்த ஜனங்களுக்கு அளிக்கிறேன், அவர்கள் எனக்கு ஊதியம் கொடுக்கிறார்கள்” என்று அவர் கூறுவார். அவர் சத்திய ஆவியைப் பெறாததினிமித்தமாக, அவரது மனப்பன்மை அப்படியாக இருக்கிறது.

சத்திய ஆவியை அடைந்திருக்கிற ஒருவர் கூறுவார்; “இதற்கு முன்பு நான் பலவருடங்களாக போதித்து வந்தவைகளில் சில காரியங்கள் பாதகத்தை ஏற்படுத்துவதாக, தேவனை அவமதிப்பதாக, அவரது குணாதிசயத்தைக் குறித்து தவறான எண்ணத்தை உருவாக்குவதாக, சத்தியத்திலிருந்து ஜனங்களை ஏறக்குறைய திசைதிருப்புவதாக இருந்ததை நான் தற்போது காண்கிறேன். நான் செய்ய விரும்பியது எதுவோ அதற்கு நேரத்திராக, தவறை நான் பிரசங்கித்து வந்திருக்கிறேன். இனிமேலும் எண்ணால் இந்தத் தவறுகளைப் பகிளந்தளிக்க முடியாது. நான் இந்தப் பெயர்ச்சைப் புமைப்புக்கு ஸ்தானாபதி இல்லை. நான் தேவனுடைய ஸ்தானாபதி யாக இருக்கிறேன். நான் இந்தப் பெயர்ச்சைப் புமைப்புக்கு ஊழியக்காரன். சத்தியத்துக்கு முரணாக இருக்கிற தவறுகளை நான் பிரசங்கித்தால், தேவனுக்கு முன்பாக நான் குற்றவாளியாவேன். இதை நான் உடனே நிறுத்தியாகவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட மனிதன், மனிதரிடையே கணம், தயவு, ஆதிக்கம் போன்ற நிலைகளை இழந்துவிடுவான். ஆனால் இவையனைத்தும் ஒரு பொருட்டாக எண்ணப்படக்கூடாது. இராஜ்யத்தில் ஓர் இடம் கிடைக்கவேண்டுமெனில், இவைகளைனத்தும் குப்பையும், நஷ்டமும், பயனற்றதாகவும்

என்னப்படவேண்டும் என்று பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறார். பின்பு மாபெரும் பரிசாகிய முத்தை நாம் ஜெயங் கொண்டிருப்போம். ஆகவே ஒரு கிறிஸ்துவனுக்கு சத்தியத்தைப் பேசுவது அத்தியாவசியமானது. புனிதமான இடத்தில் வைத்துப் பாதுகாப்பதுபோல, அதை தன் சொந்த இருதயத்தில் வைத்திருக்கவேண்டும். சத்தியத்தை அவன் தன் இருதயத்தில் ஏற்றுக்கொண்டபிறகு, அதற்கு அவன் மதிப்பளித்து அதைப் பேசுவது - ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட சிலாக்கியம் என்று உணரவேண்டும்.

நம் சரீரத்தில் நம் நாவு மிக வல்லமையிக்க ஓர் அவயமாகும். இதன் ஆதிக்கமோ மற்ற எல்லா அவயவயங்களைக் காட்டிலும் மிக முக்கிய விளைவுகளை உண்டாக்கக்கூடியது. இது நன்மைக்காகவோ அல்லது காயமேற்படுத்தும் ஆதிக்கத்தையோ உண்டுபண்ணுகிறது. இதே நாவினால் நாம் தேவனைத் துதிக்கிறோம், மனுஷருக்கு தீங்கிழைக்கிறோம். வெளியரங்கமாகவோ அல்லது தனித்தோ சத்தியத்தைப் பேசுவதும், மனுஷர் முன்பாக கிறிஸ்துவை அறிக்கையிடுவதும் ஒரு மிகப்பெரிய சிலாக்கியம் ஆனால் கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்தும் ஊழியனாக இருக்கவேண்டுமானால், நாம் பயமின்றி, சத்தியத்தை அன்பினால் பேசுவேண்டும்.

இது தொடர்புடைய விஷயத்தில், கிறிஸ்துவ மார்க்கத்தில் நாம் நுழைந்தவுடன் இவைகளில் முதிர்ச்சியடைந்துவிடுவோம் என்று நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடாது என்ற உண்மையை அப்போஸ்தலர் நம் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருகிறார். நாம் சில காலங்கள் அந்தக் குடும்பத்தில் இருந்தபிறகு உள்ள நிலைமையைக் காட்டிலும், முதலில், குடும்பத்தில் நுழைந்தபொழுது, நம்மைக்குறித்து குறைவாகவே புத்தியறிவின்படி எதிர்பார்க்கப்பட்டது. நாம் தேவனுடைய நேச குழந்தைகளாக இருந்து, நம் முத்த சகோதாரும், நம் மாதிரிகையும், நமது தலையுமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சாயலில் வளரவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் எல்லாவித்திலும் அவருக்குள் வளரவேண்டியவர்களாகிறோம். சபைக்குத் தலை அவரே என்பதை நாம் புரிந்திருக்கவேண்டும். மகிழையில் நாம் அவரது சரீர் அங்கங்களாக இருக்கவேண்டுமானால், நாம் கட்டாயம் வளர்ந்தாகவேண்டும். வருங்காலத்தில் உலகை ஆசீர்வதிக்கவிருக்கும் மகிழைநிறைந்த இராஜ்யத்தில் பங்கடைவதற்கு, நாம் நம்மை ஆயத்தப்படுத்திக்கொண்டு, தகுதிபெற்று, பரிசுத்த ஆவியின் கனிகளில் நாம் முதிர்ச்சியடையவேண்டும்.

உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் முகத்தோற்றும்

இருளிலிருந்து அவரது ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை நாம் அறிவிக்கவேண்டும். இவ்வாறு ஸ்தானாபதிகளாக நமது பணியை செய்யவேண்டும். இந்தச் செய்தியை அன்படனும், தைரியத்தோடும் சொல்வதினால்

நாம் கிருபையிலும், அறிவிலும் வளர்பவர்களாக இருக்கவேண்டும். சத்தியத்தைப் பிரகடனப்படுத்துகிற அதேவேளையில், குணாதிசயத்தில் முன்னேறி வளர்ச்சியை அதிகரிக்கவேண்டும். ஏன் குணாதிசயத்தில் வளர்ச்சியை எட்டவேண்டும்? ஏனெனில் இது, தேவனுக்கொப்பான சாயலுக்கு நம்மை உருவாக்குகிறது. “தேவன் அன்பாக இருக்கிறார்”. அவர் வேறு இயல்புகளையும் பெற்றிருக்கிறார். ஆனால் விசேஷித்தவிதமாக, இந்த அன்பின் இயல்பு, மிஞ்சியிருந்து, அவரது குணாதிசயத்தின் ஆளும் தன்மையாக இருக்கிறது. தேவனுடைய நீதியானது, அவரது அன்படனும் ஞானத்துடனும் இணைந்து இயங்கி, அன்பு அங்கீரிக்காத எந்தத் திட்டத்தையும் செயல்படுத்த முயற்சிக்காது.

அவ்வாறு நாமும் வளரும்பொழுது, அன்பின் இயல்பு அதிகதிகமாக வெளிப்படவேண்டும். அன்பினால் சத்தியம் பேசப்படவேண்டும். நாம் நம் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் சீக்கிரமாய் அடையவேண்டியவைகளில் இதுவும் ஒன்று. நாம் நமது நாவுகளுக்குக் கடிவாளம்போட்டு அடக்கவேண்டும். நம் வார்த்தைகள் அன்பும், இரக்கமும், தயாளமும் நிறைந்ததாய் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அன்பில் சத்தியத்தைப் பேசும்போது, மற்றவர்களுக்காக அதிகமாக காரியத்தை நிறைவேற்றுவதோடு, நமது சொந்த சிந்தைகளில், பாடம் அதிக ஆழமாய்ப் பதியும். “முகத்தோற்றும் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும்” என்று நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது. யாரெல்லாம் தேவனுடைய இந்தக் காரியங்களை அன்பில் பேசுகிறார்களோ, வியந்து பாராட்டுகிறார்களோ, அவர்கள் தன் சொந்த இருதயத்திலும் சிந்தையிலும் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார். மற்றவர்களுக்கு உதவுதன்மூலம் ஒருவர் தனக்குத்தானே உதவிக்கொள்கிறார். “பிறருக்கு நீர் பாய்ச்சுகிறவர், தனக்குத்தானே நீர் பாய்ச்சிக்கொள்கிறார்”.

கபாவ குணங்கள் கட்டுப்படுத்தப்படவேண்டும்

பலமான குணங்களையுடைய சிலர் கிறிஸ்துவுக்குள் வரும்போது, இவ்விஷயத்தில் சிரமப்படுவதை நாம் காண்கிறோம். இயற்கையாகவே சிலரது குணாதிசயங்கள் சண்டையிடும் மனப்பான்மையற்றதாக காணப்படுகின்றன. இவர்கள் தங்கள் ஸ்தானாபதிக்குரிய காரியங்களில், மற்றவர்களை கட்டாயப்படுத்தமாட்டார்கள். அவர்களது செய்தி நன்றாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்று தோன்றினால்; “இதை அவர்கள் விரும்பவில்லை, ஆகவே அந்த பாடத்தைக்குறித்து நான் சொற்பொழிவாற்றமாட்டேன்” என்று அவர்கள் உணர்ந்துகொள்வார். ஆனால் சண்டையிடும் மனப்பான்மையுடையோர், சத்தியத்தைப் பிரசங்கிக்கும்போது, தங்களது குணமீயல்புகளைப் பலவந்தமாக வெளிப்படுத்துவார். இப்படிப்பட்டவர்கள் மிகவும் பலவந்தம் பண்ணுகிறவர்களாய் இருப்பர், மற்றவர்களைக் கட்டாயப் படுத்தும் விதத்தில் இவர்கள் காரியங்களை முன்வைப்பார்.

ஆனால் தேவனுக்கு அர்ப்பணித்தல் என்பது, தற்போது ஒரு நிர்ப்பந்தமான விஷயமல்ல என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அது ஓர் அழைப்பு. கேட்கும் செவியடையோரிடத்தில் மட்டுமே தற்போது தேடுவதின் பணி நடைபெறுகிறது. அவர்களுக்கு மட்டுமே ஆலோசனையின் வார்த்தை தேவையாயுள்ளது. யாராகிலும் செய்தியைப் பிரசங்கிக்க அதிக பலவந்தத்தைப் பிரயோகித்தார்களானால், அது மாபெரும் இராஜாவுக்கு நன்கு ஊழியம் செய்ததாகாது, ஆகவே அவரை அதிகம் பிரியப்படுத்தாது.

சிலரித்தில் பெரிதும் பாராட்டு விரும்பும் தன்மை காணப்படும். பெருமையையும் அவர்கள் பெற்றிருந்து, தங்கள் பேசுகின்ற மொழியில் இவற்றை வெளிப்படுத்த விரும்புவர், அல்லது தங்கள் திறமையைப் பயன்படுத்தி, ஆவியின் பட்டயத்தைக் கையாளுவார்கள். மற்றவர்களைக் கிளர்ச்சியிட்டு; “எந்தளவு இவர் அறிந்திருக்கிறார் பாருங்கள், வேதாகமத்திலுள்ள புதையல்களைத் தோண்டி எடுப்பதில் வல்லவர்” என்று இவரைப்பற்றி கூறுவேண்டும் என்ற நோக்கில், இவர்கள் செய்தியைப் பிரசங்கிப்பார். இது அநேகருக்குச் சோதனையாகக் காணப்படுகிறது. பிறர் தங்களைத்தாங்களே பிரபலமாக்கிக்கொள்வதைப்போல, இவர்களும் பொதுஜனங்கள் மத்தியில் சுயவிளம்பரம் பண்ணுகிறவர்களாக இருக்கின்றனர். ஒருவர், ஸ்தானாபதியாக பொதுஅடிந்களில் முன்செல்வதற்கும், சத்தியத்தைப் பேசுவதற்கும் உந்தி தள்ளப்படவேண்டிய நிலையில் காணப்படுகின்றார். மற்றவரோ இதுதொடர்புடைய விஷயத்தில், தனக்கு கொஞ்சம் கடிவாளமிடவேண்டும். பிந்தையவருக்கு சத்தியத்தினிடத்திலான அன்பிலும், சகோதரரிடத்திலான அன்பிலும், தாழ்மையிலும் சத்தியத்தைப் பேசுவதற்குக் கற்றுக்கொள்வதே ஒரேவழியாக காணப்படுகின்றது. இது தேவ திட்டமாயுள்ளது, நாம் தற்புகழ்ச்சியடைய நம்மிடத்தில் ஒன்றுமில்லை. நாம் எப்பொழுதும் அவரது திட்டத்தை சாந்தத்திலும், தயாளகுண்த்திலும், சகோதர சிநேகத்திலும், அன்பிலும் பிரசங்கிக்கவேண்டும்.

“அன்புக்கும் நற்கிரியைகளுக்கும் நாம் ஏவப்படும்படிக்கு ஒருவரையொருவர் கவனித்து...” என்று அப்போஸ்தலர் பவல் வலியுறுத்துகிறார். இங்கு, “ஏவப்படும்படிக்கு... (to provoke)” என்ற வார்த்தையின் பொருள், “ஒருவரைச் செயல்பட ஊக்கப்படுத்துதல்” என்பதாகும். அன்பு எளிதில் சினங்கொள்ளாது, அது நீடிய பொறுமையுள்ளது. தெளிவாய்ச் சொல்லவேண்டுமெனில், சினங்கொள்ள வழிநடத்துவது அன்பின் இயல்பே அல்ல. ஆயினும் நீதியான கோபம் அன்புடன் ஒத்துப்போக முடியாததல்ல. “தேவன் அன்பாயிருக்கிறார்”, நாம் பெற்றிருக்கிற அன்பிற்கு தேவன் மிக உன்னதமான பிரதிநிதியாக இருக்கிறார். தேவன் தீயோரோடு ஒவ்வொரு நாளும் கோபத்திலுள்ளதாக வேதாகமம் நமக்கு

நிச்சயப்படுத்துகிறது. அவரது கோபம் பாவத்துக்கெதிரான நீதியான கோபமாகும்.

உன்னதமான மாதிரியாக தேவனை நோக்கிப்பார்க்கும்போது, சிருஷ்டிகளிடத்திலான அவரது அன்பு ஆரம்பத்தில் வெளிப்பட்டது. எவ்வாறு தேவதூதர்களுக்கு அவரது அன்பு எல்லா ஆசீர்வாதங்களோடும் ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டிருந்ததோ, அதுபோல ஏதேன் தோட்டத்தில் மனுக்குலத்தின்பேரிலான அன்பு, அதன் எல்லா ஆசீர்வாதங்களோடும், பரிபூரண ஜீவனோடும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் பாவம் நுழைந்தபோது, அன்பு பின்னோக்கி நகர்ந்தது, வேறு வார்த்தையில் கூறினால், தேவனுடைய விசேஷித்த இயல்பான நீதி, அப்பொழுது வெளிப்பட்டது. ஆயினும் மனுக்குலத்தின் நன்மைக்காக, பாவத்திற்கான தண்டனையாக இது கொடுக்கப்படவேண்டியதாயிற்று. மனிதன் பாவம் செய்திருந்து, தேவனுக்கு எதிரியாக மாறினபோதிலும், அன்பு சினத்துக்கு எவினபோதிலும், தேவனுப்பு தொடர்ந்தது. தீர்க்கதறிசி மூலமாக கர்த்தர் கூறுகிறார்; “அவர்கள் எனக்குக் கோபமுண்டாக்கின்றன என்ன என்கிறார்” – எரேமியா8:19. அநேக வசனங்கள் தேவனுடைய கோபத்தைப்பற்றி பேசுகின்றன. பாவத்துக்கெதிரான தேவனுடைய கோபமாகவே அவை உள்ளன. இந்தக் கோபம் உலகத்தின்மேல் 6000 வருடங்களாக நீடித்திருக்கின்றன. இதனால், தேவனுடைய அன்புக்கு இடையூறு ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. ஆகவே அன்பு சினங்கொள்ளத் தூண்டும்.

“அன்பு எளிதில் சினமடையாது” . தேவனை சினங்கொள்ளத் தூண்டுவதற்கு, ஆதி தகப்பனாகிய ஆதாமின் செயல்பாட்டில், உள்நோக்கத்தோடுகூடிய கீழ்ப்படியாமை தேவைப்பட்டது. தாயாகிய ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டதினால் உலகத்திற்கு தீர்ப்பு வந்துவிடவில்லை. ஆதி தகப்பனாகிய ஆதாம் பாவம் செய்ததினாலேயே மரணத்தீர்ப்பு பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, தேவகோபம் உலகத்தின்மேல் வந்தது. இந்தப் பாவத்தை முழு அறிவுடன் அவர்செய்தார். இந்தப் பாவம் நிறைந்த 6000 வருடங்களின்போது, தேவனுப்பு தற்காலிகமாக செயலற்ற நிலையிலிருந்து, அவரது அன்பை வெளிப்படுத்துவதை நிறுத்திவைத்தது.

ஆனால் இந்த நீண்டகாலங்களில் தேவனுடைய குணாதிசயம் மாறவில்லை. இருண்ட யுகங்களில் நிலவின பேய்த்தனமான நிலைமைகளுக்கு தேவன் காரணராக இருக்கவில்லை. பாவத்துக்கு ஒருபோதும் அன்பு அனுமதியளிக்காது. “பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்”. மரணத்தோடு கடந்துவரும் ஒவ்வொன்றும் தீர்ப்பின் தண்டனையின் ஒருபகுதியாகவே இருக்கிறது. ஆனால் இந்த நிலைமைகளை மனிதனது கடைமுடிவான நன்மைக்கே தேவன் அனுமதித்திருக்கிறார். இந்த தேவனுப்பு நம் சந்ததிக்கு வெளிப்படுத்த தற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கப்பட கட்டளையிட்டிருந்தது.

ஏற்றவேளையில் தேவன் தம் குமாரனை மனிதரது மீட்பாராக அனுப்பினார். அவரும் இப்புழுக்கு வந்து, மனிதரது பாவத்திற்காக தம் ஜீவனையே மனப்பூர்வமான பலியாகத் தந்தார். ஏற்றவேளையில் சபையைக் கூட்டிச் சேர்க்கும்படிக்கு அழைப்பு சென்றுசேர்ந்தது. இந்த சுவிசேஷங்குத்தின்போது, இந்த சபை கூட்டிச் சேர்க்கப்படவிருக்கிறது. ஏற்றவேளையில் இராஜ்யத்தின் மகிழமைக்குள் சபையானது உயர்த்தப்படவிருக்கிறது. ஏற்றவேளையில், அந்த இராஜ்யம், தேவனுடைய நிபந்தனைகளை மனதாரா ஏற்றுக்கொள்ளும் மனுக்குலத்தார் எல்லோரையும், பாவத்திலிருந்தும், இழிவான நிலையிலிருந்தும் தூக்கி எடுத்து ஜீவனுக்கு உயர்த்தும்.

அன்பை விதைப்பது விசேஷமான தேவை

நமது மிகப்பெரிய வருங்காலப்பணிக்கு நாம் மெய்யாகவே பொருத்தமுடையவர்களாவதற்கு, நாம் ஊக்கத்துடன் விழித்திருப்பதும், ஜெபிப்பதும் எவ்வளவு அத்தியாவசியமானது! பாவத்தின் விழுகையும், சுயநலமும் வலுவில் விஞ்சியிருக்கிறபடியால், போதுமான அளவு நம்முள் அன்பு பலமாய் இருப்பதில்லை என்ற அபாயம் இருக்கிறது. சுயநலமும் விழுகையும், 6000 வருடங்களாக மேலோங்கி ஆதிக்கம் செலுத்துவதால், அன்பு, பரிவிரக்கம், சகோதரசிநேகம், நீடியபொறுமை ஆகிய குணங்களில் மனிதனை குறைவுபடச் செய்திருக்கிறது. இப்பொறுமை அன்பை அடைவதைக்காட்டிலும், கோபம் கலகம் பொறாமை வெறுப்பு போன்றவைகள் மாபெரும் சுபாவ மனப்பான்மையாக மாறிவருகிறது. இதன்விளைவாக, தேவன் நம்மை அவரது குடும்பத்திற்குள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமானால், முதலாவது நிபந்தனையாக, அன்பு தேவை என்பதை நமக்கு வலியுறுத்துகிறார். நம் இருதயங்களிலும் சிந்தைகளிலும் அன்பு வளரவேண்டும். இது நம் எண்ணங்கள், வார்த்தைகள், செயல்பாடுகளில் ஊடுருவவேண்டும்.

சபையார் அடையவேண்டிய அன்பைக்குறித்து அப்பவுல் பேசும்போது, நாம் கார்த்தருக்குப் பிரியமுள்ளோராக வேண்டுமானால், இந்தக் கிருபையில் அபரிதமாக வளரவேண்டும் என்று உறுதிபடக்கூறுகிறார். இந்த இயல்லைச் சிறப்பாகப் பெற்றிருப்பவர்கள், எளிதில் கோபப்பட தூண்டப்படமாட்டார்கள். அன்பைக் குறைவான அளவே பெற்றிருப்பவர்கள் எளிதில் கோபப்படுவார்கள். கார்த்தர் ஏற்றுக்கொள்ளும் அன்பு, நீடியபொறுமையின் அன்பாகும். இப்படிக் கூறுகையில், தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கோபங்கொள்ள முறையான தருணங்களே எழாது என்று அர்த்தமல்ல. அநீதி நடப்பதை நாம் காணும்போது, நீதியாய் சினாங்கொள்கிற உணர்ச்சிகள் இருக்கவேண்டும். ஏன்? அநீதி தவறாக இருக்கிறபடியால் இப்படிப்பட்ட கோபம் அவசியமே. தேவன் அநீதியின்மேல் கோபம் கொள்கிறார். ஆகவே தேவபிள்ளைகள் எந்தவிலைமுள்ள அநீதியோடு இணங்கி, இரக்கம் பாராட்டாதபடி இருக்கவேண்டும்.

நீதியின் சுபாவத்தைக் கார்த்தருடைய பிள்ளைகள் வளர்ச்செய்யாவிடல், நீதியை புரிந்துகொண்டு பாராட்டும் மனப்பான்மையையே இழந்துவிடும் நிலைக்குச் செல்ல நேரிடும். நியாயம் எது? தவறு எது என்று அறிந்திருந்து, நீதியை விரும்பும்பொழுது, நாம் அன்பின் இயல்லை வளர்க்கிறோம். தன் சொந்த மதிப்பீட்டின்படியான நீதி முற்றிலும் நியாயமானது என்றும், பிற மனிதரது நீதி தவறானது என்றும் ஒருவரும் கூறமுடியாது. “இந்த நீதியின் தன்மையை வளர்க்கும்தேவை எனக்கு இல்லை, ஆனால்என் சகேதரனுக்கு அது அவசியம்” என்று ஒருவனாலும் கூறமுடியாது. மாறாக; நான் எதிர்த்துப்போராட வேண்டியவைகளைக் காட்டிலும், “இதோ இந்தச் சகோதரன், பெரும் சாதகமற்ற சூழ்நிலையில், போராடக் கொண்டிருக்கலாம். ஆவியின்படி அவர் என்னுடைய சகோதரர். அவர் தவறு செய்பவராக எனக்குக் காணப்பட்டபோதிலும், இது தவறு என்று அவர் ஒருவேளை உணராதிருப்பாரன்று எண்ணி, அவர்மேல் பரிவிரக்கம் கொள்கிறேன். மறுபற்றில்லை, நானும்கூட ஒருவேளை தவறாக எண்ணியிருக்கவும் வாய்ப்புண்டு.” என்று ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்கவேண்டும்.

எல்லா மனுஷன் மீதும் பரிவிரக்கம் கொள்ளுவோமாக!

தேவன் பாவத்தோடு பரிவிரக்கம் கொள்பவர்கள். ஆனால் பாவிகள் பேரில் அவர் பரிவிரக்கம் கொண்டதினிமித்தமாக, பாவிகளை விடுவிக்கும்படி தம் ஒரேபோன் குமாரனையே கொடுத்தார். அவ்வாறு பாவிகள் விடுவிக்கப்படும் பணிக்காக ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார். நாம் அநீதியை கவனிக்கின்றோம், கண்டிப்பாக கவனிக்கவேண்டும். ஆனால் அநீதிசெய்வோர் வன்மையாகக் கண்டிப்பதும், தண்டனை அளிப்பதும் நம் வேலையல்ல. தண்டனைகள் வழங்கும் காரியத்தினை சாவுவல்லவரிடம் நாம் விட்டுவிடவேண்டும். ஆகவே நாம் காலத்துக்குமுன்னே எவரையும் நியாயந்தீர்க்காதிருப்போம். தவறுகள் செய்யப்படுவதை நாம் காண்கிறோம்; “அது குற்றம் என்று அறிவேன்; ஆனால் குற்றவாளிக்குத் தீர்ப்பு கொடுப்பது என் காரியமல்ல. அவன் இதற்கு எந்தளவுக்குப் பொறுப்பாளி? என்று தேவன் அறிவார்; நான் அறியேன். பரிவிரக்கத்தின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து அந்தச் சகோதரனை நோக்கிப்பார்ப்பதே என் கடமையாகிறது. அவரது தவறான கண்ணேணாட்டத்திலிருந்து, சரியான கண்ணேணாட்டங்களுக்கு மாற, என் முழு வல்லமையோடு அவருக்காக ஜெபிப்பதும், அவருக்கு உதவுவதும் என் கடமையாகும். ஆனாலும் இவ்விஷயத்தில் நான் சர்ப்பத்தைப் போல் விவேகமுள்ளவனாயும், புறாவைப் போல் கடற்றவனாயும் இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நடத்தை தவறு என் ஒருவேளை நான் அறியக்கூடும்; ஆனால் தவறுசெய்த அந்த நபர் எந்தளவு குற்றவாளி என்று எண்ணால்

அறியமுடியாது”   என்று   சூறுபவர்களாய் காணப்படவேண்டும்.

முழு உலகமும் விழுகையின்மூலம் அதிக கடனங்களை அனுபவித்துவருவதை அன்பு கவனித்துப் பார்க்கிறது. அன்பு சூறுகிறது; எல்லாரோடும் பெருந்தன்மை உள்ளவர்களாயும், சாந்தமுடையோராயும் இருங்கள். பாவம், வளி, நோய், மரணம் நிறைந்த இவ்வுலகில் நாம் ஜீவிக்கிறோம் என்பதை எப்பொழுதும் நாம் நினைவில் வைக்கவேண்டும். இந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து காணும்போது, அன்பு எளிதில் சினமடையாது, அதற்கு மாறாக, மற்றவர்களிடத்தில் பரிவிரக்கத்தோடும், கருணையோடும் நடந்துகொள்ளும். ஆகவே அன்பு சகோதரர்களே, “வழுவாதபடி உங்களைக் காக்கவும், தமது மகிமையுள்ள சந்திதானத்திலே மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடே உங்களை மாசற்றவர்களாய் நிறுத்தவும் வல்லமையுள்ளவராகிய” நம் மகிமை நிறைந்த தலையோடு, நாம் எல்லாவற்றிலேயும் வளர்வோமாக – யூதா24.

காலமோ குறுகியது! காலமோ குறுகியது!

கருணை காட்டுகிறதா உன் இருதயம் உன் சகோதரனுக்காக ?

கடுகளவு உதவியா? மலையளவு உதவியா? இதோ நான் இருக்கிறேன் சகோதரா என்று!

உன் பரிவிரக்கத்தையே உன் சகோதரன் எதிர்பார்க்கிறான், நான்மை செய்ய சுற்றித்திரி

ஆம் ! இக்காலம், கொஞ்சக்காலம் – அது குறுகியது!

R 5979

இராஜ்யத்தின் நற்செய்தியைப் பிரகடனப்படுத்துதல்

PRESENTING THE MESSAGE OF THE KINGDOM

“ஓரு வீட்டில் பிரவேசிக்கிறபோது: இந்த வீட்டுக்குச் சமாதானம் உண்டாவதாகவென்று முதலாவது சொல்லுங்கள். சமாதான பாத்திரன் அங்கே இருந்தால், நீங்கள் கூறின சமாதானம் அவனிடத்தில் தங்கும்; இல்லாதிருந்தால் அது உங்களிடத்திற்குத் திரும்பிவரும்” – லூக்கா 10:5,6.

நம் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து இராஜ்யத்தின் கவிசேஷத்தை அறிவிக்கும்படி 70 பேரை அனுப்பினபோது, மேற்கண்ட வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு அவர் அளித்த அறிவுரையின் ஒரு பகுதியாக இருந்தன. செல்லும்வழியில் பணத்துக்காகவோ அல்லது சூடுதலான உடைகளுக்காகவோ, விசேஷ ஆயத்தம் செய்யாமல் அவர்களை அனுப்பினார். “கபடற் ற உத்தம இஸ்ரயேலர்களுக்கு” தேவ செய்தி முன்வைக்கப்படுவதற்கு

அப்போது ஏற்றகாலமாய் இருந்தபடியால், அவர்கள் இஸ்ரயேலில் தேவனுடைய செய்தியை கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவர்களாக கண்டடையவேண்டும். ஆனால் இஸ்ரயேலரிடத்தில் மட்டுமே அவர்கள் பிரசங்கிக்கவேண்டும். எந்தக் கட்டணமுமின்றி இலவசமாய் இவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் அவர்களுக்கு வார்த்தை மூலம் புத்துணர்ச்சியளிக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் கீழ்த்திசைநாடுகள், ஜோப்பிய மற்றும் அமெரிக்கா நாடுகளைக் காட்டிலும் வேறுபடுகின்றன. ஜோப்பா மற்றும் அமெரிக்காவைக்காட்டிலும், கிழக்குத்திசை நாடுகளின் ஜனங்கள் விருந்தோம்பலை விசேஷித்த பண்பாகப் பெற்றிருந்தனர். இயேசுவின் நாட்களில், பாலஸ்தீனாவிலும் இதே தனிச்சிறிப்புமிக்க பண்பு இருந்துவந்தது.

எழுபதுபேரும் தங்கள் ஊழியத்தை முடித்துத் திரும்புகையில், உங்களுக்கு ஏதாகிலும் குறைவு இருந்ததா என்று நம் கர்த்தர் அவர்களிடம் வினவினார். தாங்கள் ஒன்றிலும் குறைவுபட்டிருக்கவில்லையென அவர்கள் பதிலுரைத்தனர். அவர்களுடைய செய்தி வீட்டுக்குவீடு சென்று சொல்லும்செய்தியாக இருக்கவேண்டுமென்றும். மாறாக பொதுக்கூட்டமாகவோ, வீதிகளிலோ, பொதுஜனங்கள் சூட்டமாகக்கூடும் இடத்திலோ இருக்கக்கூடாது என இயேசு அவர்களுக்கு அறிவூறுத்திபிருந்தார். சீஷர்கள் தாங்கள் சந்தித்த ஒவ்வொரு பட்டணத்திலும் தகுதியுடையவர்களைத் தேடிச் சென்றனர். அவர்கள் ஒரு வீட்டிற்குள் நுழையும்போது, “இவ்வீட்டிற்குச் சமாதானம் உண்டாவதாக!” என்று வாழ்த்தவேண்டும். அந்தவீட்டார் இவர்களை கருணையோடு உபசரித்தால், அவர்களது சமாதானம் அங்கே தங்கியிருக்கும், இல்லாவிடில் அவர்களது சமாதானம் அவர்களிடத்திலேயே திரும்பிவிடும். அந்த வீட்டில் அது தங்கக்கூடாது.

இவ்வகையிலான வாழ்த்துதல் நமக்கு விநோதமாய் காணப்படுகிறது. இந்தப் பானியிலான வாழ்த்துதல் சொல்லுவது நமது நடைமுறைப் பழக்கமல்ல. ஆனால் கிழக்கத்திய நாடுகளில் இவ்வாறு வீடுகளில் மட்டுமல்ல, வீதிகளிலும் அல்லது நடந்துசெல்லும் வழியிலும்சுட்ட ஒருவரையொருவர் வாழ்த்துவது இன்னும் பழக்கத்தில் உள்ளது. ஜனங்கள் ஒருவர் மற்றவரைச் சந்திக்கும்பொழுது, “உங்களுக்கு சமாதானம் இக்காலைவேளையில் உண்டாவதாக” என்று சூறுவார்கள். பெரும்பான்மையானோர் ஒவ்வொருவரும் இவ்வகையிலான வார்த்தைகளில் ஏதாவதுகூறி வாழ்த்துகிறார்கள். நாங்கள் கிபி 1892ஆம் வருடம் பாலஸ்தீனாவுக்குச் சென்றிருந்தபோது, மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தோம். எங்களது வழிகாட்டி, அந்த நாட்டில் நன்கு பிரபலமானவர். நாங்கள் தெருவில் நடந்துசென்றுகொண்டிருந்தபோது, ஜனங்கள் அவரைநோக்கி அரேபிய மொழியில் ஏதோ பேசினர், அதற்கு அவர் பதிலளித்தார். சிறிதுநேரம் கழித்து நாங்கள் அவரிடம்; “அவர்கள் உங்களிடம் என்ன கூறினார்கள்?” என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்;

“உங்களுக்கு சமாதானம் உண்டாவதாக” அல்லது “தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் உங்களோடு இருப்பதாக என்று கூறினார்கள்” என்று அவர் பதிலளித்தார். ஜனங்கள் பொதுவாக, இப்படி அன்பாய் பேசினது எங்களுக்கு ஆச்சிரியமாய் இருந்தது. ஏதோ ஒருவகையான வாழ்த்துதலை ஒவ்வொரு தெருவுக்குத்தெரு திரும்புகையில் நாங்கள் கேட்கநேர்ந்தது.

நாமும் இதற்கொப்பாகவே; “இனிய நாள்” அல்லது “எப்படி இருக்கிறார்கள்?” அல்லது இனிய நாளாக அமைய வாழ்த்துகிறேன்” என்பது போன்ற வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கிறோம். நம் வாழ்த்துக்களுக்கான சொற்றொடர்களும் அதே உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆனால் இயேசுவின் சீஷரது விஷயத்தில் அவர்கள் இஸ்ரயேல் முழுவதும் ஒவ்வொரு வீடாக சென்று வாழ்த்துதல் கூறினபோது, ஜனங்களுக்கு அது ஒரு பரிசையாக அமைந்திருந்தது. சீஷர்கள் நல்ல முறையில் தங்களை ஏற்றுக்கொண்ட வீடுகளில், அதாவது தங்களை யார் வரவேற்றார்களோ அந்தவீட்டில் தங்கினார்கள். மாறாக அவர்கள் ஒர் ஊரில் தங்கும் சூழ்நிலை ஏற்படும்போது, அவர்கள் ஒவ்வொருவீடாக தங்குவதற்கென்று மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. சீஷரது செய்திக்கோ அல்லது அவர்களிடத்திலோ, ஜனங்கள் ஆவங்காணபிக்காததை வெளிப்படுத்தினார்களானால், அவர்கள் தங்கள் பிரயாணத்தைத் தொடரவேண்டும். இவ்விழுமுறைப்படியே அவர்கள் முழுப் பட்டணத்திற்கும் செல்வார்களானால், அப்போது அவர்களை ஒருவரும் மெய்யாக உபசரிக்கவில்லையெனில், ஒருவரும் அவர்கள் பிரகடனப்படுத்தும் “தேவஇராஜ்யம் சமிபித்திருக்கிறது” செய்திக்குச் செலிசாய்க்கவில்லையெனில், அவர்கள் தங்கள் கால்களில் படிந்துள்ள அப்பட்டணத்தின் தூசியை உதறிவிட்டு, புறப்படக்கடவர்கள். “அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கூறாங்கள்” என்று ஜனங்கள் அவர்களிடம் கேட்டால், அவர்கள் அந்த வீட்டிற்குள் நுழைந்து, இயேசுவைப்பற்றியும், அவரது மிகப்பெரிய வேலையைக்குறித்தும், அவர் செய்த அற்புதங்களைக்குறித்தும் எடுத்துரைக்கவேண்டும். அவர்களது செய்தியை அளித்தபிறகு, அவர்களுடைய சமாதானம் அந்தக் குடும்பத்தோடே தங்கியிருக்கச் செய்து, தங்கள் வழியில் செல்ல தூரித்பட்டவேண்டும்.

இன்றைய நாளில் நிலைமைகள் வித்தியாசப்படுகின்றன. ஆதிகால சீஷர்களது வழிமுறையைப் பின்பற்றுவதன்மூலம், தற்போதைய நோக்கம் நிறைவேறாது. தற்போது சில செய்திப்பிரசரங்களை நம்மோடுகூட எடுத்துச் செல்வதும், அல்லது நியாயமான விலையில் சில புத்தகங்களை ஜனங்களுக்கு விற்பதும், அவர்களது ஆர்வத்தைத் தூண்டியெழுப்புவதோடு, நிரந்தரமான ஆர்வத்தையும் பிறப்பிக்கும். நம் கர்த்தரின் முதலாம் வருகையின் நாட்களில் எதிர்பார்க்கப்பட்டதைக்காட்டிலும், தற்போது முழுத்

தன்மையுடன் வெகுவிரைவில் எதிர்பார்க்கிற இராஜ்யத்தினைப் பற்றிய அத்தியாவசியமான தகவல்களை அவர்களுக்கு இந்தப் புத்தகங்களோ, செய்திப்பிரசரங்களோ கொடுக்கும். ஆரம்பக் காலத்தில் ஒருசிலரது இருதயங்களில் மட்டும் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது, தற்பொழுதோ, அது வல்லமையிலும், மாபெரும் மகிமையிலும் பூமி முழுவதும் ஸ்தாபிக்கப்படப்போகிறது. எப்படி ஆதிகால சீஷர்கள் சமாதான இராஜ்யத்தின் செய்தியைப் பிரசங்கித்தார்களோ, அதுபோல, நாம் சமாதானத்தின் செய்தியோடு செல்லவேண்டும்.

தேவனுடைய செய்தியாளர்களின் முறையான அனுகுமுறை

நாம் கொடுக்கும் செய்தி, மகாபெரிய உபத்திரவுக்காலத்தை பற்றினதல்ல. எல்லா ஜனங்களுக்குமான நற்செய்திகளையும், திரும்பக்கொடுத்தவின் காலங்கள் வெகுவிரைவில் வரவிருப்பதையும் நாம் கூறவேண்டும். உபத்திரவுக்காலம் பற்றி நமது செய்தியில் குறிப்பிடப்படவேண்டுமானால், யுக மாறுதல் அவசியமாக நிறைவேறவேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிடவேண்டும். ஏனெனில் இராஜ்யத்துக்கும் அதன் ஆசீர்வாதங்களுக்கும் ஆயத்தமற்றநிலையில் உலகம் உள்ளது. இராஜ்யத்தின் செய்தியைப் பிரகடனப்படுத்தும் ஊழியத்தில் நாம் முன்னேறிசெல்லுகையில், நாம் சமாதானத்தை உண்டாக்குபவர்கள் என்பதை நம் சிந்தையில் முறையாக வைத்திருக்கவேண்டும். மாறாக, சண்டையை வளர்ப்பவர்களாகவோ, சச்சரவு உண்டாக்குபவர்களாகவோ இருக்கக்கூடாது. நாம் செய்தியை எப்படிக் கொடுக்கிறோம் என்பதில் கவனமாக இருக்காவிடில், நம்மில் சிலர் சண்டையை வளர்ப்பவர்களாக ஆகிவிடக்கூடும். நாம் எந்தளவு முடியுமோ அந்தளவு சமாதானத்தை வளர்க்க நாடவேண்டும். தேவஅன்பு, இரக்கம் மற்றும் நன்மை குறித்து ஜனங்களிடம் எடுத்துரைக்கவேண்டும். இதனை அன்புன் செய்யும்போது, கர்த்தர் தற்போது, அடையும்படி வடிவமைத்துவருகிற வகுப்பாரில் நாமும் சேர்ந்துகொள்வோம். சுயசித்தமுடையவர்களை, அதாவது கீழ்ப்படியாதவர்களை அவர் தற்போது தேடவில்லை. மனவாட்டி வகுப்பாராக ஒரு விசேஷித்த வகுப்பாரை அவர் தேடிவருகிறார்.

நாம் ஞானமுள்ளோராக இருந்தோமானால், அந்தச் செய்தியின் விசேஷப் பண்புகளுக்குச் செலிமடுப்போராக இருப்போம். அது சமாதானம் மற்றும் நல்லெண்ணத்தின் செய்தி. இந்தச் செய்தியானது, பொருத்தமான வகுப்பாருக்குச், சரியான பாதையைக் காண்பித்து வழிநடத்தும். இந்தச் செய்தி, முரட்டுத்தனமாக நடக்கிறவர்களுக்கும், சண்டைபிடிக்கிறவர்களுக்கும், சுயநலமுடையோருக்கும், தீயோருக்கும் தற்போது தரப்படுவதில்லை. தாழ்மையும் கற்கும்குணமுடையோருக்கும், நேர்மையான

இருதயத்தாருக்குமே அளிக்கப்படுகிறது. யாராகிலும் நம்செய்தியை ஏற்க மறுத்தால், கசப்புணர்வையோ அல்லது எதிர்ப்பையோ நாம் வெளிப்படுத்தக்கூடாது. “என்னிடத்தில் கேட்டிருந்த செய்தியை, ஒருநாள் நீ விருப்பமாய் கேட்க பிரியப்பவாய்” என்றும் நாம் கூறலாகாது. இது நமது பணியல்ல, நம் போதகர்; ஏசப்பட்டாலும், வையப்பட்டாலும் பதிலுக்கு அவர் வையாமலிருந்தார் என்று நம் போதகரைக்குறித்து குறிப்பாய் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்விஷயத்தில், நாம் அவரது மாதிரியைப் பின்பற்றவேண்டும்.

நம் கர்த்தரை, பரிசேயரும் சதுசேயரும் வேதபாரகரும் எதிர்த்தபோது, அவர்களிடத்தில் சாதாரணமொழியில் பேசினாரா? அவர் அவர்களை; “மாய்மாலக்காரரே என்றும், வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகளே என்றும், விரியன்பாம்புக் குட்டிகளே என்றும் கூறவில்லையா?” என்று சிலர் கேட்கக்கூடும். ஆம்! நம் கர்த்தர் பேசினது உண்மையே, ஆனால் நம் கர்த்தராகிய இயேசுபெற்றிருந்த அதிகார ஸ்தானமானது, நமக்குரியதல்ல என்பதை நம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அவர் பரிபூரணாயிருந்தார், அதேசமயம் மனிதனுக்குள் இருப்பதையும் அறிந்திருந்தார். ஆகவே தன் எதிராளிகள் ஒவ்வொருவருடைய இருதயநிலைமையையும் கண்டறிவதில் எந்தத் தவறும் இழைக்கவில்லை. இந்நிலைமையை நாம் மெய்யாகவே பெற்றிருக்கவில்லை. அதோடுகூட, இயேசு இந்த மொழிநடையை கையாண்டபொழுது, ஒரு வகுப்பாரைக்குறித்தே பேசினார், தனிநபரையல்ல. கர்த்தருடைய செய்தியை நாம் உண்மையாய் கொடுத்து முடித்திருக்கு, நாம் நமது கடமையையே செய்திருக்கிறோம் என்று நாம் உணரவேண்டும். முடிவுகளை அறுவடையின் கர்த்தரிடத்தில் விட்டுவிடவேண்டும். சத்தியம் கருக்கான பட்டயமாயிருக்கிறபடியால், தேவையான வெட்டிவிடுதல் அனைத்தையும் அது செய்துமுடிக்கும். இன்னும் கூடுதலாக, சத்தியம் எங்கெங்கு காணப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் எதிர்ப்பை கொண்டுவருகிறபடியால், எவ்விதமான முரட்டுத்தனமோ, இரக்கமற்ற வார்த்தையோ, செயலோ நம்மிடமிருந்து வரக்கூடாது. நுகர்வதன் மூலமும், சினமுட்டினாலும் நாம் பெறுமையோடு இருப்பதைக் காண்பதன்மூலமும், நாம் “இயேசுவோடு இருப்பவர்கள்” என்றும், அவரால் கற்பிக்கப்பட்டவர்கள் என்றும் கண்டுகொள்ளவேண்டும் – அப் 4:13.

விசேஷித்தவிதமாக சமாதானப்பிரபுவின் நாமத்தில் பேசப்பட்ட ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் மற்றும் ஒவ்வொரு ஊழியத்திலும் தூய்மைப்படுத்தும் ஆதிக்கமானது, கர்த்தருக்கும் அவரது செய்திக்கும் பிரதிநிதிகளாயுள்ள ஒவ்வொருவருடனும் கடந்துவரத் தக்கதாக, அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் எல்லாப்பத்திக்கும் மேலான சமாதானம் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அவரது உண்மையுள்ள ஜனங்களது குணாதிசயத்தை நம்

போதகர்தாமே விளக்கியிருக்கிறார். அவர்கள் தங்களை தேவபுத்திரர்களென்று முறையாக அழைக்கப்பட வேண்டுமானால், சமாதானம் செய்வோராய் இருக்க வேண்டும். இவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்று அவர் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார். அப்.பவுலும் வலியுறுத்துகிறார்;

“கூடுமானால் உங்களாலானமட்டும் எல்லா மனுஷரோடும் சமாதானமாயிருங்கள்” – ரோமர் 12:18. நீதியின் கொள்கைகளில் உண்மையாயிருந்து எல்லாரோடும் சமாதானமாய் ஜீவிப்பது கூடாதகாரியம். ஆனால் கர்த்தருக்குப் பிரதிநிதிகளாக உள்ளேரால் ஒவ்வொரு முறையான வழியிலும் சமாதானத்தின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்.

எந்த வீட்டிற்குள் நுழையும்போதும், அவர்களுக்குப் போதிப்பதன் வாயிலாக அல்லாமல், மாறாக நமது செய்தியினை அமைதலாகவும், எளிமையாகவும் முன்வைப்பதன் வாயிலாக, நன்மை செய்வதையும், ஆசீர்வாதத்தை சுமந்துசெல்வதையும், வீட்டினுள் தங்கியிருப்போரிடத்தில் சமாதானம் மற்றும் மகிழ்ச்சியின் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்துவதையும் நமது நோக்கமாக நாம் கொண்டிருக்கவேண்டும். கர்த்தருடைய ஊழியர்களாக நாம் எள்ளி நகையாடப்படவும், ஏனான்மாக எண்ணப்படவும், வரவேற்கப்படாமலும் இருந்தபோதிலும், உரிமையோடு உட்புகாதவர்களாக நாம் நடந்துகொள்ள கவனமாயிருக்க வேண்டும். நமது கால்களில் உள்ள தூசிகளை உதறிவிட்டு.. என்று உருவகமான தன்மையில் சொல்லப்பட்டது, கிருபையின் வார்த்தையில் பசியாயிருக்கிற இருதயங்களைக் கண்டடைய துரிதமாய்க் கடந்து செல்லவேண்டும் என்பதையே பொருள்படுத்துகிறது. சத்தியமானது முறையாகவும், அன்புடனும் முன்வைக்கப்பட்டு, எந்த மறுமொழியும் அவர்களிடமிருந்து கிடைக்காதபொழுது, அவ்வாறு சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாததற்காக அவர்களிடத்தில் நாம் மரியாதையற்ற விதத்தில் நடந்துகொள்வதைப் பிதா விரும்புவதில்லை. இவ்விஷயத்தில் நமது கர்த்தர் நமக்கு நல்லதொரு முன்மாதிரியை வைத்துள்ளார்.

கர்த்தருக்காக பிச்சைகேட்க அதிகாரம் அளிக்கப்படவில்லை

இராஜ்யத்தின் செய்தியைப் பிரசங்கிக்க இயேசுவின் சீஷர்கள் அனுப்பப்பட்டபொழுது, வீடுவீடாகச்சென்று, ஒருவிட்டில் உணவும், மற்றொருவிட்டில் தங்கவும் பிச்சை கேட்கும்படியாக அனுப்பப்படவில்லை. மாறாக, தங்களை வீடுகளில் ஏற்றுக்கொண்டு உபசரிப்பவர்களிடத்தில், கர்த்தருடைய பாரமிப்பு இருப்பதை உணர்வார்களிகில், அவ்வீட்டாரது விருந்தோம்பலுக்கேற்ற விகிதமாக ஆசீர வழங்கவேண்டும். இந்த உபசரிப்புக்களை நன்கொடைகள் என்ற ரீதியில் சீஷர்கள் கருதக்கூடாது. அவர்கள் கர்த்தருடைய பிரதிநிதிகளாயிருந்து, அவ்வீட்டாரிடமிருந்து

பெறப்போவதைக்காட்டிலும் பலமடங்கு அதிகமாக ஆசீரை அளிக்கவேண்டும். பொதுவான வேலையாட்கள் செய்யும் ஊழியம் குறைந்தபட்சமாவது தகுதிவாய்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பார்கள்லவா! இந்தக் கொள்கை ஒருவீட்டுக்கு மட்டும் அல்ல, ஒரு பட்டணத்துக்குப் பொருந்தும்படி கர்த்தர் கூறினார். சீஷர்கள் எளிதில் மனநிறைவு அடையாதவர்களாக இருக்கக்கூடாது. அதற்கு மாறாக, அவர்களுக்குக் கொடுக்க முன்வரும் எவ்வித உபசரிப்புக்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எவரும் உபசரிக்கவில்லையெனில், அவர்கள் அப்பட்டணத்திலிருந்து வெளியேறி, யார் அவர்களை ஏற்று, கொடுக்கும் செய்தியைப் புத்தியறிவோடு ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ, அவர்களிடத்திற்குச் செல்லவேண்டும். கர்த்தருடைய ஊழியக்காரர்கள் எவ்விதத்திலும் பிச்சை கேட்கிறவர்களாகவோ, கர்த்தருக்காக இரைஞ்சுபவர்களாகவோ இருக்கக்கூடாது.

நாம் ஆராய்ந்து பார்த்துவருகிற லூக்கா 10ம் அதிகாரத்தில் 9ம் வசனம், யூத அறுவடைக்கு மட்டுமே பொருந்தக்கூடியதாக முதலாவது தோற்றத்தில் காணப்படக்கூடும். ஆனால் அப்படியல்ல. ஆவிக்குரிய பிணிகளும், அதே சமயத்தில் சர்ரப்பிணிகளும் உண்டு. இன்றையநாளின் கார்த்தருடைய தூதர்கள் இதைத் தங்களது ஊழியமெனவும், தங்களது தொழிலாகவும் எண்ணி, குருடாது கண்களைத் திறக்கவும், செவிடரது காதுகளைக் கேட்கச் செய்யவும், ஆவிக்குரிய நோயில் அகப்பட்டோர்க்கு உதவவும், காயம் பட்டவர்கள் மேலும், நொறுங்குண்ட இருதயங்கள் மேலும் கிலேயாத்தின் பிசின் தைலத்தை ஊற்றவும் கருத்தாய் கவனிக்கவேண்டும். கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையின் நாட்களைப் போலவே, “தேவனுடைய இராஜ்யம் உங்களுக்குச் சமீபமாய் வந்திருக்கிறது” என்று இன்றும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் பிரகடனப்படுத்துவது முறையானதாகும். இந்தச் சுவிசேஷங்கம் முழுவதும் இவ்வாறு அறிவிப்பது முறையானதாக இல்லாவிடினும், இரண்டு யுகங்களின் அறுவடையின்போதும், இரண்டுயுகங்களின் முடிவின்போதும் அறிவிப்பது பொருத்தமாக இருக்கிறது.

சத்திய செய்தி பிரிவினையை உண்டாக்கும்

தேவன் ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலரை தனியே பிரித்தெடுத்து, சேர்க்கும் இறுதிநேரத்திற்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். இந்நேரத்தில்; இதோ, இராஜா கதவருகே நீற்கிறார் என்று பிரகடனப்படுத்தவேண்டும். இந்தச் செய்தி கடந்த 40 வருடங்களாக, புத்தியுள்ள கண்ணிகையரால் அறிவிக்கப்பட்டு வருகிறது, மேலும் இச்செய்தியானது புத்தியில்லாதவர்களிடமிருந்து, புத்தியுள்ளவர்களைப் பிரித்தெடுக்கிறது. இப்பணி தற்போது முடிவடையும் தருவாயில் உள்ளது, நம் கர்த்தர் இஸ்ரயேலின் ஒவ்வொரு பட்டணத்திற்கும் நடந்துசெல்லும்போது, இராஜ்யத்தில்

உடன்கதந்திராவதற்கான புதிய யுகத்தின் அழைப்பைக்குறித்து வெளிப்படையாக அறிவித்தார். தம் செய்தியைப் புறக்கணித்த பட்டணங்களைப்பார்த்து அவர் கூறியதாவது; ‘நியாயத்தீர்ப்புநாளிலே அந்தப் பட்டணத்திற்கு நேரிடுவதைப் பார்க்கிலும் சோதோம் கொமோரா நாட்டிற்கு நேரிடுவது இலகுவாயிருக்கும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்’(மத்தீ10:15). தற்போதும் நாம் அதுபோலவே நடக்குமென எதிர்பார்க்கலாம். தற்போது சத்திய செய்தியைக் கேட்டு, தயவு பெற்றிருப்பவர்கள் செவிடராக பின்னிட்டுத் திரும்புவார்களாகில், தொடர்ந்து இவர்கள் கிறிஸ்துவின் பின்னாடியார்களாக தங்களை முழு நேர ஊழியர்களாக காண்பித்தபோதிலும், ஒருவேளை அவர்பெயரால் போதித்துவந்தாலும், வரவிருக்கும் யுகத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலைமைகளில், புறஜாதி ஐனாங்களைக்காட்டிலும் குறைவான தயவையே கண்டடைவார்கள். ஏனெனில் புறஜாதிகள் தேவனுடைய உண்மைசெய்தியை, இராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தை முன்னெனப்போதும் கேட்டிராதபடியால், மிகுந்த தயவை அடைவார்கள். அப்படிப்பட்ட தேவனுடைய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவது தற்போது மிக சம்பித்திருக்கிறது.

இந்தப் புறஜாதிகள் இராஜ்யத்தின் நிலைமைகளுக்கும், நிபந்தனைகளுக்கும் விரைவில் தங்களைத் தயார்ப்படுத்திக்கொள்ளும் வழியில்நின்று, சில ஆடிகளே பெறுவார்கள். ஆனால் வெளிச்சத்துக்கும் அதன் வாய்ப்புக்களுக்கும் எதிராக பாவும்செய்து, தங்கள் இருதயங்களை அதிக அளவிலோ, ஓரளவோ கடினப்படுத்திக்கொண்டவர்கள், கர்த்தரது செய்தியாளர்கள் மூலமாக அளிக்கப்பட்ட சாட்சியங்களை முறையாக மதிப்பிடவும், கேட்க தவறினதன் மூலமாகவும் அநேக அடிகளை வாங்குவார்கள். சிலர் இந்த ஜீவியத்தில் யூத மற்றும் கிறிஸ்தவ அமைப்புக்களில் மேன்மையான ஸ்தாங்களை அனுபவித்திருந்தவர்கள், வரவிருக்கின்ற காலத்தில், மிகுந்த தாழ்மையை அடையும்படி நடத்தப்படுவார்கள். கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தில் நியாயத்தீர்ப்பு பாரபட்சமின்றி நடக்கும், “நான் நியாயத்தை நூலும், நீதியைத் தூக்குநாலுமாக வைப்பேன்; பொய் என்னும் அடைக்கலத்தைக் கல்மழை அழித்துவிடும்” (எசா28:17). தற்போது செய்துவருகிற எல்லா தீமைகளும், வஞ்சனைகளும் வெளியிரங்கமாக காண்பிக்கப்பட்டு, அகற்றப்படும். அப்பொழுது அநேகர், பணிவான, கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய, கீழ்ப்படிதலுள்ள இருதயத்தை அடையும்படி கொண்டுவரப்படுமென், அநேக அடிகளைப் பெறுவார்கள் என்று நாம் யப்படுகிறோம்.

காலத்திற்கேற்ற சில ஈச்சரிப்பின் வார்த்தைகள்

இந்த மாம்சத்திலிருந்துகொண்டு, நம் பணியை நிறைவேற்றிமுடிக்க இன்னும் சிலநாட்கள் அல்லது மாதங்கள் தங்கியிருக்கும் காலம் வரை, அவரது நாமத்தைச் சுமந்திருக்கிற நாம், விலையேறப்பெற்ற சத்தியத்துக்குத்

தகுதிவாய்ந்த நற்குணசாலிகளாகவும், அவருக்கு தகுதியின் பிரத்நிதிகளாயும் இருப்போமாக. குறுகலான வழியில் நிலைத்திராதவர்களுக்கு அபாயம் உண்டு. இவர்கள் சாந்தம், தயாளுண்மை, பொறுமை மற்றும் அன்பின் பாடங்களை ஓரளவு கற்றுக்கொண்டிருந்து, முழுமையாக கற்க மனதில்லாதவர்களாய் இருப்பதனால், அவர்கள் செல்லும்வீடுகளில் நறுமணத்தை, உதவிசெய்ய ஆவலாயிருக்கும் மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்த முடியாமற்போகும். அங்கே தீயன்பேசுதலும், மற்றவர்க்கெதிராக தீமையைச் சுட்டிக்காட்டி குறைக்கறுதலும், புறங்க்கறுதலும், தயாளுண்மைற் றவார்த்தை அல்லது நடக்கையும், பொறுமையின்மையும் வெளிப்படும் அபாயம் உண்டு. இவர்கள் கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் மாணாக்கர்களாக இருந்தபோதிலும், இப்படிப்பட்டவர்களது ஆதிக்கம் இம்மைக்குரியதே, ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கு மிகுதியான பாதகத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியது. கர்த்தரும் அவரது வார்த்தையும் வழிகாட்டுகிறபடி, சரியான வழிகளில் நடக்கத்தேடுகிற தங்களிலும், பிறரிலும் உள்ள ஆவிக்குரிய பல்வேறு கணிகளின் வளர்ச்சிக்கு ஊறுவிளைவிப்பதாகும்.

கிறிஸ்துவின் நாமம் தரிப்பிக்கப்பட்டு, அவரது பள்ளிக்குள் நுழைந்திருக்கிற அனைவரும், நம் மாபெரும் போதகர் நமக்காக ஏற்படுத்தியிருக்கிற பாடங்களைத் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிப்பது எத்தனை முக்கியமானது! கர்த்தரோடு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நமது மாபெரும் அழைப்புக்குப் பாத்திரவான்களாய் நடப்பிப்பது எத்தனை முக்கியமானது! அதற்கு மாறாக, அவர் நிமித்தமாக நம்மை அரவணைத்திருப்பவருக்கு, நிந்தைகளை வருவிக்கக்கூடாது. தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியின் கிருபைகளையும் விலையேறப்பெற்ற கணிகளையும் கர்த்தருடைய ஆச்சரியமிக்க வெளிச்சத்தால் இருளிலிருந்து விடுபட்டவர்களைத்தவிர, தங்கள் அனுதின நடக்கையிலும், உரையாடலிலும் முன்மாதிரிகளாக மெய்ப்பித்தோர், பூமியின்மேல் வேறு எந்த ஜனங்களுமில்லை. நம் கர்த்தரை மகிழைப்படுத்தவும், நம் நன்றியணர்வை அவருக்குக் காண்பிக்கவும், நம் பேரிலான அவரது பரிவிரக்கத்தை போற்றவும் நாம் பெரும் ஆர்வமுடையோராக இருப்போம் என்று நம்புகிறோம்.

இன்றைய நாளில், சபை, “மறைந்திருக்காத, மலைமேல் உள்ள பட்டணமாக” இருக்கிறது. நம்மிடமிருந்து நம் எதிராளிகளாலும்கூட அதிகதிகமாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நம் கர்த்தரும்கூட நிச்சயமாக நம்மிடத்தில் அதிகதிகமாக எதிர்பார்ப்பார். ஆகவே பிரியமான சகோதரரே, நாம் வார்த்தையிலும் செயலிலும் உண்மையுள்ளவர்களாய் இருப்போம், இவ்வாறு நம் தேவனது நாமத்தையும், நாம் விரைவில் முகமுகமாய் தரிசிக்க நம்பியிருக்கும் நம் இரட்சகரும் இராஜாவுமான இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தையும் கணப்படுத்துவோமாக!

R 5577

என் சமுகம் உனக்கு முன்பாக செல்லும்

MY PRESENCE SHALL GO WITH THEE

சர்வ வல்ல பிதாவாகிய தேவனே,
வானத்திற்கும் பூமிக்கும் காந்தாவே,
ஒவ்வொரு கிரகத்தின் மையமும் ஊற்றும் ஆனவரே,
உயிர்களுக்கெல்லாம் தேவனானவரே,
வானாதி வானங்களுக்கப்பாலே,
அரியணைமீதே அமர்ந்திருப்பவரே,
அண்டசராசராக்களின் எடைகளைக் காங்களில் தாங்கி
உம் ஆச்சரியமான எண்ணுதற்காய் ஞானத்தினாலே,
உம் கவனத்திலிருந்தே ஓர் இரவோ, பகலோ,
ஒருமணித்துளியோ, விடுபட்டுப் போவதில்லையே,
ஓர் அடைக்கலான் குருவியின் விழுதல்கூட
உம் கண்காணிப்புக் கண்களிலிருந்து தப்புவதில்லையே,
உம் ஒவ்வொரு குழந்தையையும் பாதுகாப்பவர் நீரே, தம்
வாழ்க்கையைவிடவும் உம்மை அதிகம் நேசிக்கின்றாரே,
அவர்களின் தூதர்கள் அவர்களைத் தினமும்
உருவாக்கி வருகின்றாரே,
திருத்தும் கோலினால் அவர்க்கு வழிகாட்டுகிறாரே,
நித்திய வாழ்வுக்கு வழிநுத்திச் செல்வாரே,
உம் பிரசன்னம் எப்போதும் எமது அண்டையில்
இருப்பதை எண்ணும்போதினிலே,
எத்துனை ஆனந்தம் அடைகின்றோமே,
உம் இமைகள்கூட அயர்வதில்லை, கண்கள் ஒருபோதும்
துஞ்சுவதில்லை,
இரவுபகல் துயிலுவதில்லை,
உம் உதவிவேண்டிக் கதறி அழும் குழந்தைகளைக்
கண்ணேக்கிப் பார்த்திடுவீர்,
பூமியும் வானமும் நிலைமாறிப்போனாலும்,
நேற்றும் இன்றும் என்றும் எப்போதும்
உம் நிலையினின்றே பிறழாத தேவனே,
பொய்யின் நிழல்கூட அறிந்திராத தேவனே,
விசுவாசத்தினாலே நும் கரம் பற்றிக்கொண்டோம்,
எம் கவலைமிகுந்த இதயம் தன்னை
உம்மீதே சாற்றிவைத்தே இளைப்பாறுதல் கண்டோம்,
உம்பார்வைக்கு நாங்கள் அருமையானதால்
எம்மை நீர் கைவிடுவதில்லையே,
உம் பிரசன்னம் எமக்கு முன்பாக
எப்போதும் செல்லலாகுமே.